

(Акти, опублікування яких є обов'язковим)

**РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 2100/94
від 27 липня 1994 року**

про права на сорти рослин у Спільноті

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

беручи до уваги Договір про заснування Європейської Спільноти, та зокрема, його Статтю 235,

беручи до уваги пропозицію Комісії ⁽¹⁾,

беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ⁽²⁾,

беручи до уваги висновок Економічно - соціального Комітету ⁽³⁾,

оскільки, сорти рослин являють собою специфічні проблеми стосовно існуючого режиму промислової власності;

оскільки, режими промислової власності на сорти рослин не були узгоджені на рівні Спільноти і, тому продовжують регулюватися законодавством держав-членів, суть яких не однакова;

оскільки, за таких обставин доречно створити режим Спільноти, який, співіснуючи з національними режимами, дозволяв би надавати права промислової власності дійсні на всій території Спільноти;

оскільки, виконання та застосування цього режиму Спільноти не повинні здійснюватися компетентними органами держав-членів, а Бюро Спільноти з юридичними повноваженнями – „Бюро з сортів рослин Спільноти”;

оскільки, система має, також, вважати удосконалення методів селекційної роботи, включаючи біотехнологію; оскільки, для того, щоб стимулювати селекційну роботу та виведення нових сортів, має бути створена досконаліша, у порівнянні з існуючою, охорона прав для всіх селекціонерів без, однак, невиправдано нерівноцінного підходу до охорони прав, взагалі, або щодо певних селекційних технологій;

оскільки, сорти усіх ботанічних родів та видів мають охоронятися;

оскільки, сорти, що охороняються, мають відповідати офіційно визнаним міжнародним вимогам, тобто: бути вирізняльними, однорідними, стабільними та новими, а також позначатися назвою;

оскільки, важливо передбачити визначення сорту рослини, щоб забезпечити належне функціонування системи;

оскільки, це визначення не спрямовується на зміну дефініцій, які могли бути встановленими в області прав на інтелектуальну власність, особливо, у сфері патентування, не перешкоджає або не виключає застосування законів, які регулюють охорону продуктів, включаючи рослини та рослинний матеріал, або режимів, що підпадають під дію інших прав промислової власності;

оскільки, дуже бажано мати загальне визначення в обох областях; оскільки, відповідні зусилля на міжнародному рівні мають бути підтримані з тим, щоб досягти такого спільного визначення;

оскільки, для надання прав на сорт рослини у Спільноті, необхідна оцінка важливих ознак, які притаманні сорту; оскільки, ці ознаки, проте, не потребують обов'язкового зв'язку з економічною важливістю;

оскільки, система має, також, чітко визначити, кому належить право на охорону сорту рослини у Спільноті; оскільки, у деяких випадках воно може належати не одній, а кільком особам; оскільки, формальне надання прав подачі заявки має бути упорядковане;

оскільки, система має, також, дати точне визначення терміна “власник”, уживаного у цьому Регламенті; оскільки, термін “власник” вживається, без подальшого уточнення, у цьому Регламенті, включаючи частину 5 статті 29, він узгоджується зі значенням частини 1 статті 13;

⁽¹⁾ OJ № C 244, 28. 9. 1990 р., стор.1 та OJ № C 113, 23. 4. 1993 р., стор. 7.

⁽²⁾ OJ № C 305, 23. 11. 1992 р., стор. 55 та OJ № C 67, 16. 03. 1992 р., стор. 148.

⁽³⁾ OJ № C 60, 8. 03. 1991 р., стор. 45.

оскільки, після того, як здійснення права на сорт рослини стане одноманітним у Спільноті, комерційні угоди, що потребують згоди власника, мають бути чітко визначеними;

оскільки, у порівнянні з більшістю національних систем, рамки охорони мають бути розширені щодо певного матеріалу сорту для торгівлі з країнами, за межами Спільноти, в яких не існує охорони; оскільки, введення принципу вичерпання прав має гарантувати, що охорона не є зайвою;

оскільки, з метою розвитку селекції рослин, система, в основному, підтверджує міжнародне правило вільного доступу до сортів, що охороняються, для виведення з них нових сортів та їх використання;

оскільки, в окремих випадках, коли новий сорт, хоча і вирізняльний, є похідним від вихідного сорту, має бути створена певна форма залежності від власника вихідного сорту;

оскільки, здійснення прав на сорт рослини у Спільноті має підлягати обмеженням, передбаченими положеннями, які прийняті в суспільних інтересах;

оскільки, це урахує охорону сільськогосподарської продукції; оскільки, використання продукції врожаю фермерами з метою розмноження, за певних умов, потребує дозволу;

оскільки, має бути гарантовано, що ці умови визначені на рівні Спільноти;

оскільки, обов'язкове ліцензування має бути, також, передбаченим за певних обставин в суспільних інтересах, що може містити в собі необхідність постачання на ринок матеріалу із специфічними властивостями, або підтримувати спонуку для тривалої селекції удосконалених сортів;

оскільки, використання запропонованих назв сортів має стати обов'язковим;

оскільки, право на сорт рослини у Спільноті, в принципі, має тривати, принаймні, 25 років, а щодо видів винограду та дерев, мінімум 30 років; оскільки, інші причини закінчення строку мають бути точно указані;

оскільки, право на сорт рослини у Спільноті є власністю власника і його роль стосовно неузгоджених правових положень держав-членів, особливо, цивільного права, має бути, внаслідок цього, пояснена; оскільки, це застосовується також до урегулювання порушень і здійснення нагляду за

втіленням у життя визначеної норми щодо прав на сорт рослини у Спільноті;

оскільки, необхідно гарантувати, щоб застосування принципів системи прав на сорти рослин у Спільноті не порушувалося діями інших систем; оскільки, деякі правила, відповідні до існуючих міжнародних зобов'язань держав-членів, залежать від спорідненості з іншими правами промислової власності;

оскільки, необхідно вивчити, чи мають бути, і до якої міри, пристосовані або іншим способом модифіковані, для сумісності з системою прав на сорт рослини у Спільноті, умови охорони, узгоджені з іншими системами промислової власності, наприклад патентами; оскільки це, якщо необхідно, має бути викладено у збалансованих правилах додаткового закону Спільноти;

оскільки, обов'язки та повноваження Бюро з сортів рослин Спільноти, включаючи його Апеляційну колегію, стосовно надання, припинення чи підтвердження прав на сорт рослини у Спільноті та публікацій, мають формуватися, наскільки можливо, за правилами розробленими для інших систем. Це так само стосується структури Бюро і Методик, співробітництва з Комісією і державами-членами, зокрема, за допомогою Адміністративної Ради, участі експертних органів у технічних експертизах і, крім того, необхідних бюджетних заходів;

оскільки, Адміністративна Рада, яка складається з представників держав-членів і Комісії, має надавати консультації та контролювати Бюро;

оскільки, Договір не надає, для прийняття цього Регламенту, повноважень інших крім тих, що вказані у Статті 235;

оскільки, цей Регламент враховує такі існуючі міжнародні конвенції, як Міжнародна конвенція з охорони нових сортів рослин (Конвенція УПОВ), Конвенція з надання європейських патентів (Конвенція з європейського патенту) або Угода з аспектів торгівлі правами інтелектуальної власності, включаючи торгівлю товарами-підробками; оскільки, це, в результаті, втілює в життя заборону на патентування сортів рослин тільки в межах, передбачених Конвенцією з європейського патенту, тобто, по суті, на сорти рослин;

оскільки, цей Регламент має бути переглянутим для внесення змін у світлі подальшого удосконалення згаданих Конвенцій,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ПЕРША ЧАСТИНА

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

*Стаття 1***Права на сорт рослини у Спільноті**

Цим засновується система прав на сорт рослини у Спільноті як єдина і виключна форма прав промислової власності Спільноті на сорти рослин.

*Стаття 2***Одноманітність дії прав на сорт рослини у Спільноті**

Права на сорт рослини у Спільноті мають однакову дію на території Спільноти і не можуть бути надані, передані чи припинені щодо вищезгаданої території інакше, ніж на одноманітній основі.

*Стаття 3***Національні права власності на сорти рослин**

Цей Регламент, без порушення права держав-членів надавати національні права власності на сорти рослин, зумовлює положення частини 1 статті 92.

*Стаття 4***Бюро Спільноти**

З метою виконання цього Регламенту, засновано Бюро з сортів рослин Спільноти, в подальшому „Бюро”.

ДРУГА ЧАСТИНА

МАТЕРІАЛЬНО – ПРАВОВИЙ ЗАКОН

ГЛАВА I

УМОВИ, ЯКІ РЕГУЛЮЮТЬ НАДАННЯ ПРАВ НА СОРТ РОСЛИНИ У СПІЛЬНОТІ*Стаття 5***Об’єкт прав на сорт рослини у Спільноті**

1. Сорти усіх ботанічних родів і видів, включаючи, крім того, їх гібриди, можуть складати об’єкт прав на сорт рослини у Спільноті.

2. Для цілей цього Регламенту “сорт” означає групу рослин в рамках нижчого з відомих ботанічних таксонів, яка, незалежно від того, чи відповідає вона повністю умовам надання права на сорт рослини, може бути:

- визначена ступенем прояву ознак, що є результатом діяльності певного генотипу або комбінації генотипів;
- відрізнена від будь-якої іншої групи рослин ступенем прояву, принаймні, однієї з вказаних ознак, і

- може розглядатися як одне ціле, з точки зору її придатності для відтворення в незмінному вигляді.

3. Група рослин складається з цілих рослин або частин рослин, наскільки ці частини можуть відтворити цілі рослини, (рослини і частини рослин в подальшому – “складові сорту”).

4. Ступінь прояву ознак, згаданих у першому пункті частини 2, може бути незмінним або змінним між складовими сорту одного і того ж типу, якщо рівень колювання теж є результатом діяльності генотипу чи комбінації генотипів.

*Стаття 6***Охороноздатні сорти**

Права на сорт рослини у Спільноті надаються сортам, які є:

- a) вирізняльними;
- b) однорідними;
- c) стабільними;
- i
- d) новими.

Крім того, сорт має бути позначений назвою згідно з положенням Статті 63.

іншим способом не передавалися іншим особам, за згодою селекціонера, в рамках положень Статті 11, в цілях використання сорту:

Стаття 7

Вирізняльність

1. Сорт вважається вирізняльним, якщо він є чітко відмітним по відношенню до ступеню прояву ознак, що є результатом діяльності окремого генотипу або комбінації генотипів, від будь-якого іншого сорту, існування якого є загальновідомим, на дату подання заявки, визначеної згідно з Статтею 51.

2. Існування іншого сорту вважається, зокрема, загальновідомою справою, якщо на дату подання заявки, згідно з Статтею 51:

- (a) він був об'єктом права на сорт рослини або внесеним до офіційного реєстру сортів Спільноти чи будь-якої держави, або будь-якої міжнародної організації з відповідною компетенцією;
- (b) була подана заявка на надання права на сорт рослини або на його внесення у такий офіційний реєстр за умови, що заявка, тим часом, призвела до надання права чи занесення до реєстру.

Виконання правил, згідно з Статтею 114, можуть точно визначити інші випадки як приклади, що вважаються загальновідомими.

Стаття 8

Однорідність

Сорт вважається однорідним, якщо, схильний до передбачуваного коливання через особливості свого розмноження, він залишається достатньо однорідним у прояві тих ознак, що включені в експертизу на вирізняльність, так само, як у прояві будь-яких інших ознак, якими користуються для опису сорту.

Стаття 9

Стабільність

Сорт вважається стабільним, якщо ступінь прояву ознак, що включені в експертизу на вирізняльність, так само, як будь-які інші ознаки, які використовуються для опису сорту, залишаються незмінними після неодноразового розмноження чи, у разі особливого циклу розмноження, в кінці кожного такого циклу.

Стаття 10

1. Сорт вважається новим, якщо на дату подання заявки, визначеної згідно з Статтею 51, складові сорту або рослинний матеріал сорту не були проданими або

a) на території Спільноти - за рік до згаданої вище дати;

b) за межами території Спільноти - за чотири роки або щодо деревних культур чи винограду - за шість років до згаданої дати;

2. Передача складових сорту офіційному органу в цілях, установлених законом, або третім особам на контрактній основі, чи інших правових стосунків, виключно, з метою вирощування, репродукції, розмноження, доведення до кондиції чи зберігання, не вважається передачею третім особам у розумінні частини 1 за умови, що селекціонер зберігає виключне право передачі цих та інших складових сорту і не здійснює іншої передачі. Однак, така передача складових сорту вважається передачею у розумінні частини 1, якщо ці складові неодноразово використовувалися для вирощування гібридного сорту і, якщо відбувається передача складових сорту або рослинного матеріалу гібридного сорту.

Так само, передача складових сорту компанією або фірмою, у контексті другого параграфу Статті 58 Договору, іншій компанії або фірмі не вважається передачею третім особам, якщо одна з них повністю належить іншій або, якщо вони повністю належать третій такій компанії або фірмі за умови, що не здійснюється подальша передача. Це положення не застосовується до кооперативних товариств.

3. Передача складових сорту чи рослинного матеріалу сорту, що були отримані від рослин, вирощених в цілях, які визначені пунктами (b) та (c) статті 15 і, які не використовуються для подальшої репродукції або розмноження, не вважається використанням сорту, якщо не було посилання на цей сорт в цілях цієї передачі.

Більше того, не береться до уваги будь-яка передача третім особам, якщо вона була спричинена або стала результатом того, що селекціонер передав сорт на офіційну виставку, або визнану офіційною, з точки зору Конвенції з міжнародних виставок, або на виставку, організовану у країні-члені і офіційно визнаній цією державою-членом рівноцінною.

ГЛАВА II

УПОВНОВАЖЕНІ ОСОБИ

Стаття 11

Порядок набуття прав на сорт рослини у Спільноті

1. Особа, яка створила або виявила і поліпшила сорт, чи її правонаступник, обидва - особа та її правонаступник - в подальшому

“селекціонер”, мають право на сорт рослин у Спільноті.

2. Якщо сорт рослин спільно створили, виявили і поліпшили, дві особи чи більше, то право надається цим особам або їх правонаступникам, відповідно. Ця умова застосовується також до двох чи більше осіб, у випадках, коли одна особа або більше виявили сорт, а інша чи інші особи поліпшили його.

3. Право на сорт також надається спільно селекціонеру та будь-якій іншій особі чи особам, якщо селекціонер та інша чи інші особи домовились про спільне право у письмовому вигляді.

4. Якщо селекціонер є найманим працівником, право на сорт рослини у Спільноті визначається відповідно до національного права, що застосовується відносно робочого контракту, у рамках якого сорт був створений чи виявлений і поліпшений.

5. Якщо право на сорт рослини у Спільноті належить спільно двом або більше особам, згідно з частинами 2 - 4, то один або кілька з них можуть, через письмову заяву, уповноважити інших претендувати на це право.

Стаття 12

Правила подання заявки на право на сорт рослини у Спільноті

1. Заявка на сорт рослини може бути поданою будь-якою фізичною чи юридичною особою, або будь-яким органом, що має статус юридичної особи відповідно до закону, який застосовується до цього органу, за умови, що вони є:

(а) підданими однієї з держав-членів або громадянами члена Союзу з охорони нових сортів рослин, у розумінні пункту (хі) статті 1 Акта 1991 року Міжнародної Конвенції з охорони нових сортів рослин, або постійно проживають, або мають місцеперебування чи установу в одній з таких країн;

(б) підданими будь-якої іншої держави, які не відповідають вимогам, викладеним у пункті (а) щодо постійного місця проживання, місцеперебування чи установи, якщо тільки Комісія так вирішить згідно думки Адміністративної Ради (Стаття 36). Таке рішення може бути прийняте залежно від іншої держави, яка забезпечує охорону сортів цього ж ботанічного таксону громадянам усіх держав-членів, що відповідає охороні, яка надається згідно з цим Регламентом; Комісія сама визначає, чи ця умова виконана.

2. Заявка може бути поданою спільно двома чи кількома особами.

РОЗДІЛ III

ВИКОНАННЯ ПРАВ НА СОРТ РОСЛИНИ У СПІЛЬНОТІ

Стаття 13

Права власника на сорт рослини у Спільноті та заборонені дії

1. Право на сорт рослини у Спільноті має таку дію, що власник чи власники права на сорт рослини у Спільноті, в подальшому „власник”, має право виконувати дії, вказані у частині 2.

2. Без обмежень положень Статей 15 та 16, наступні дії стосовно складових сорту або рослинного матеріалу сорту, що охороняється, в подальшому „матеріал”, потребують дозволу власника:

- а) вирощування та репродукція (розмноження);
- б) доведення до кондиції з метою розмноження;
- в) пропозиція на продаж;
- г) продаж або інший комерційний обіг;
- д) експорт з країн Спільноти;
- е) імпорт до країн Спільноти;
- ф) зберігання з будь-якою метою, що вказана в пунктах (а) – (г).

Власник може надати свій дозвіл з додержанням умов і обмежень.

3. Положення частини 2 застосовуються до рослинного матеріалу тільки у разі, якщо він отриманий шляхом недозволеного використання складових сорту, що охороняється, і, якщо власник не зміг розумно використати своє право щодо згаданих складових сорту.

4. В правилах виконання, згідно з Статтею 114, може передбачатися, що, в окремих випадках, положення частини 2 цієї Статті застосовуються також щодо продуктів, отриманих безпосередньо з матеріалу сорту, що охороняється. Вони можуть застосовуватися тільки у разі, якщо такі продукти були отримані шляхом недозволеного використання матеріалу сорту, що охороняється, і, якщо власник не зміг розумно використати своє право щодо згаданого матеріалу у тій мірі, коли положення частини 2 застосовуються до продуктів, отриманих безпосередньо, ці продукти, також, вважаються „матеріалом”.

5. Положення частини 1-4 застосовуються також до:

(а) сортів, які походять від сорту, який був визнаним у Спільноті і, якщо цей сорт, сам не є похідним від іншого сорту;

(b) сортів, які не відрізняються від сорту, що охороняється, відповідно до положень Статті 7, та
(c) сортів, вирощування яких потребує неодноразового використання сорту, що охороняється.

6. Приймаючи до уваги пункт (a) частини 5, сорт вважається похідним від іншого сорту, названого “вихідним сортом”, коли:

a) він, переважно, походить від вихідного сорту або від сорту, який сам, в основному, походить від вихідного сорту;

(b) він відрізняється, відповідно до положень Статті 7, від вихідного сорту; та

(c) за виключенням відмінностей, які спричинені походженням, він, по суті, відповідає вихідному сорту у прояві ознак, породжених генотипом чи комбінацією генотипів вихідного сорту.

7. Виконання правил, згідно з Статтею 114, може визначити імовірні процеси походження, які вказані у частині 6.

8. Без обмеження Статей 14 та 29, виконання наданих прав, не може порушувати жодного положення, прийнятого з мотивів громадської моралі, громадського порядку або громадської безпеки, охорони здоров'я і життя людей, тварин чи рослин, охорони навколишнього середовища, промислової або торговельної власності, для збереження конкуренції, торгівлі і сільськогосподарського виробництва.

Стаття 14

Порушення права на сорт рослин у Спільноті

1. Незважаючи на частину 2 статті 13, та з метою збереження сільськогосподарського виробництва, фермерам дозволяється використовувати для розмноження на своїх ділянках продукцію, що вони отримали на власній землі, розмножувального матеріалу сорту, іншого, ніж гібридний чи синтетичний сорт, який охороняється правом на сорт рослини у Спільноті.

2. Положення частини 1 застосовуються виключно до таких видів сільськогосподарських рослин:

(a) кормові рослини:

Cicer arietinum L.- нуг;
Lupinus luteus L. - люпин жовтий;
Medicago sativa L.- люцерна;
Pisum sativum L. (partim) - горох звичайний;
Trifolium alexandrinum L. – конюшина олександрійська;
Trifolium resupinatum L.– конюшина перська;
Vicia faba - кінські боби;

Vicia sativa L. - вика ярова

a, коли мова йде про Португалію –

Lolium multiflorum Lam – італійський райграс;

(b) зернові:

Avena sativa- овес;

Hordeum vulgare L. – ячмінь;

Oryza sativa L. – рис;

Phalaris canariensis L – канаркова трава справжня;

Secale cereale L. – жито;

X Triticosecale Wittm – тритикале;

Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol. – пшениця м'яка;

Triticum durum Desf. - пшениця тверда;

Triticum spelta L. – спельта;

(c) картопля:

Solanum tuberosum – картопля;

(d) олійні та прядивні рослини:

Brassica napus L. (partim) - ріпак;

Brassica rapa L. – редька;

Linum usitatissimum – льон олійний за виключенням текстильного льону.

3. Умови, які впливають на порушення, передбачені у частині 1, і зберігають законні інтереси селекціонера та фермера, встановлюються перед набранням чинності цього Регламенту, з урахуванням правил, що встановлені згідно з Статтею 114, на підставі таких критеріїв:

- не може бути кількісного обмеження розміру фермерських ділянок,

- продукт урожаю може бути підготовлений для вирощування фермером або через надання послуг, без шкоди для деяких обмежень, які можуть встановити держави-члени відносно організації підготовки цього продукту для того, щоб забезпечити ідентичність продукту, який є результатом підготовки;

- дрібні фермери не сплачують будь-якої винагороди власникові;

дрібними фермерами вважаються:

- щодо тих видів рослин, що вказані у частині 2 цієї статті, до яких застосовується Регламент Ради (ЄС) № 1765/92 від 30 червня 1992 року, яка створює режим підтримки виробників деяких орних ⁽¹⁾ культур, фермери, які не вирощують культури на площі, більшій, ніж та, яка необхідна для виробництва 92 тонн зернових; для підрахунку площі застосовується частина 2 статті 8, згаданого вище Регламенту;

⁽¹⁾ ОJ № L 181, від 1.7.1992 р., стор.12. Регламент з останніми змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 1552/93 (ОJ № L 154 від 25.6.1993 р., стор.19).

- щодо інших видів рослин, вказаних у частині 2 цієї статті, фермери, які відповідають схожим критеріям;

- інші фермери сплачують власникові справедливе винагородження, яке має бути значно нижчим від суми, що сплачується за ліцензоване виробництво розмножувального матеріалу того ж сорту у тому ж регіоні; з часом, реальний рівень цього справедливого винагородження може змінюватися з урахуванням порушення, передбаченого частиною 1 щодо даного сорту;

- контроль за відповідність положень цієї Статті або положень, прийнятих згідно з цією Статтею, є, виключно, справою власників; в організації такого контролю вони можуть обходитися без послуг офіційних структур;

- відповідна інформація надається власникам, за їхнім запитом, фермерами і постачальниками переробних виробництв; відповідна інформація може також надаватися офіційними структурами, залученими до контролю сільськогосподарської продукції, якщо ця інформація була отримана завдяки звичайному виконанню їхніх завдань без додаткових навантажень та витрат. Ці положення не поширюються на дані особистого характеру, на національні законодавства та законодавство Спільноти щодо захисту осіб, обробки та вільного обігу даних особистого характеру.

Стаття 15

Обмеження дії прав на сорт рослини у Спільноті

Права на сорт рослини не поширюються на:

- (a) дії приватного та некомерційного характеру;
- (b) дії в експериментальних цілях;
- (c) дії з метою створення або виявлення і поліпшення інших сортів;
- (d) дії, вказані у частині 2 – 4 статті 13 щодо таких інших сортів, за винятком випадків, коли застосовуються положення частини 5 статті 13 або, коли інший сорт чи рослинний матеріал цього сорту знаходиться під охороною майнового права, яке не містить подібного положення; та
- (e) дії, заборона яких могла би порушити положення частини 8 статті 13, 14 або 29.

Вичерпання прав на сорт рослини у Спільноті

Право на сорт рослини у Спільноті не поширюється на дії відносно будь-якого матеріалу сорту, що охороняється, або сорту, який підпадає під положення частини 5 статті 13, і який був переданий третім особам власником чи за його згодою у будь-яку частину Спільноти, або будь-якого матеріалу, похідного від цього матеріалу, якщо тільки ці дії не:

(a) передбачають подальшого розмноження зазначеного сорту, за виключенням випадку, коли це розмноження було передбачене під час передачі матеріалу; або

(b) пов'язані з експортом складових сорту до третьої країни, в якій не охороняються сорти роду чи виду рослин, до якого належить цей сорт, крім експорту матеріалу, призначеного для споживання.

Стаття 17

Використання назви сорту

1. Будь-яка особа, яка на території Спільноти пропонує або надає третім особам з комерційними цілями складові сорту, що охороняється, або сорт, який підпадає під положення частини 5 статті 13, зобов'язана використовувати назву сорту, визначену згідно з Статтею 63; якщо назва сорту використовується у письмовому вигляді, вона має відразу розпізнаватися і легко читатися. Якщо фабрична марка, торгова назва чи подібна позначка асоціюється з визначеною назвою, ця назва має легко розпізнаватися як така.

Будь-яка особа, що виконує такі дії відносно будь-якого іншого матеріалу сорту, повинна інформувати про цю назву відповідно до інших положень законодавства або на вимогу повноважного органу, покупця або будь-якої іншої особи, яка має обґрунтований інтерес.

2. Частини 1 та 2 продовжують діяти навіть після припинення права на сорт рослини у Спільноті.

Стаття 18

Обмеження використання назви сорту

1. Власник не може використовувати будь-яке надане право стосовно позначення, ідентичного назві сорту, щоб перешкодити вільному використанню цієї назви, пов'язаної з цим сортом, навіть після припинення права на сорт рослини у Спільноті.
2. Третя сторона може використовувати надане право стосовно позначення, ідентичного назві сорту,

щоб перешкодити вільному використанню цієї назви тільки у випадку, коли це право було надане перед присвоєнням назви сорту згідно з Статтею 63.

3. Якщо сорт охороняється правом на сорт рослини у Спільноті або у державі-члені, чи в країні - учасниці Міжнародного союзу з охорони нових сортів рослин національним майновим правом, жодна визначена його назва або будь-яке позначення, з яким воно може бути сплутане, не може бути використане на території Спільноти у зв'язку з іншим сортом того ж ботанічного виду або спорідненого виду згідно з публікацією, зробленою відповідно до частини 5 статті 63, або для матеріалу такого сорту.

РОЗДІЛ IV

ТРИВАЛІСТЬ ТА ПРИПИНЕННЯ ПРАВ НА СОРТ РОСЛИНИ У СПІЛЬНОТІ

Стаття 19

Тривалість прав на сорт рослини у Спільноті

1. Строк права на сорт рослини у Спільноті триває до кінця двадцять п'ятого календарного року, а щодо сортів винограду чи деревних видів - до кінця тридцятого календарного року після року надання права.
2. Рада, діючи за кваліфікованою більшістю над пропозицією Комісії, може, стосовно певних родів чи видів, передбачити продовження цих строків ще на п'ять років.
3. Право на сорт рослини у Спільноті втрачає чинність перед закінченням строків, вказаних у частині 1 або згідно з частиною 2, якщо власник відмовляється від нього письмовою заявою, що надсилається до Бюро, при цьому припинення дії набирає чинності на другий день від дня, коли заява була отримана Бюро.

Стаття 20

Недійсність прав на сорт рослини у Спільноті

1. Бюро оголошує право на сорт рослини недійсним, якщо встановлено:
  - (a) що викладені у Статтях 7 або 10 умови, не були виконані на момент надання права на сорт рослини у Спільноті; або
  - (b) що, коли надання права на сорт рослини у Спільноті базується, головним чином, на підставі інформаційних матеріалів та документів, представлених заявником, умови, викладені у Статтях 8 і 9, не були виконані на момент надання права; або

(c) що право було надане особі, яка не мала на це права, за умови, що воно не передається уповноваженій особі.

2. Якщо право на сорт рослини у Спільноті оголошується недійсним; воно вважається таким, що з самого початку не мало наслідків, визначених цим Регламентом.

Стаття 21

Ануляція права на сорт рослини у Спільноті

1. Бюро анулює право на сорт рослини у Спільноті з відповідними наслідками у майбутньому, якщо встановлено, що умови, викладені у Статтях 8 або 9, не виконуються. Якщо встановлено, що ці умови вже не виконувалися на дату, яка передує даті ануляції, за таких обставин ануляція може набрати чинності.

2. Бюро може анулювати право на сорт рослини у Спільноті з відповідними наслідками у майбутньому, якщо власник після вимоги зробити це і протягом часу, визначеним Бюро:

(a) не виконав зобов'язання згідно з частиною 3 статті 64; або

(b) у випадку, вказаному у Статті 66, не пропонує іншої придатної назви сорту, або

(c) не сплачує зборів, що мають сплачуватися для підтримки права на сорт рослини у Спільноті; або

(d) більше не виконує зобов'язань, що викладені у Статтях 12 і 82, будь то перший власник або правонаступник, після передачі права згідно з Статтею 23.

РОЗДІЛ V

Права на сорт рослини у Спільноті як предмет власності

Стаття 22

Порівняння з національними законами

1. За винятком того, що передбачено Статтями 23 - 29, право на сорт рослини у Спільноті як об'єкт власності розцінюється у всіх відношеннях і на всій території Спільноти як аналогічне праву власності у країні-учасниці, на території якої:

(a) відповідно до внесення до Реєстру прав на сорт рослини у Спільноті, власник мав постійне місцеперебування або житло, або установу на відповідну дату; або

(b) якщо умови, викладені у пункті (a), не виконані, перший повірений власника, як вказано у згаданому Реєстрі, мав своє житло, або місцеперебування, або установу на дату реєстрації.

2. Якщо умови, викладені у частині 1, не виконані, то державою-учасницею вважається держава-учасниця, в якій знаходиться Бюро.

3. Якщо житло, місцеперебування або установи у двох чи декількох державах-учасниках вносяться до Реєстру, як вказано у частині 1, то враховується перше згадане житло чи місцеперебування.

4. Якщо дві чи декілька осіб вносяться до Реєстру, згаданого у частині 1, як спільні власники, тоді власник, який має відношення до справи, про що йдеться у частині 1, є першим спільним власником, внесеним по порядку до Реєстру, який виконує умови. Якщо жоден зі спільних власників не виконує умови, викладені у пункті (a) частини 1, застосовується частина 2.

Стаття 23

Передача права на сорт

1. Право на сорт рослини у Спільноті може бути об'єктом передачі одному або декільком правонаступникам.

2. Передача права на сорт рослини у Спільноті може здійснюватися на підставі документа про уступку права тільки правонаступникам, які відповідають умовам, викладеним у Статтях 12 і 82. Передача має бути виконана у письмовій формі з підписами сторін контракту за винятком, коли передача є наслідком судового рішення або будь-яких інших дій, що покладають край судовій процедурі. Інакше передача вважатиметься недійсною.

3. Крім того, що обумовлено Статтею 100, передача не впливає на права, набуті третіми сторонами перед датою передачі.

4. Передача не набирає чинності для Бюро і не може бути доведена до третіх сторін, якщо, при цьому, не представлені документальні свідчення, як передбачено правилами застосування, і не раніше, як вона внесена до Реєстру прав на сорт рослини у Спільноті. Проте, передача, яка ще не внесена до Реєстру, може доводитися до третіх сторін, які набули права після дати передачі, але які були ознайомлені з нею в день набуття цих прав.

Стаття 24

Примусове виконання

Право на сорт рослини у Спільноті може мати характер примусового виконання і бути тимчасовим, включаючи заходи, що спрямовані на охорону у розумінні Статті 24 Конвенції про юрисдикцію та застосування судових рішень з цивільних і торговельних справ, підписаної в Лугано 16 вересня 1988 р., в подальшому – „конвенція Лугано”.

Стаття 25

Банкрутство або подібні процедури

До того часу, як загальні правила для держав-учасниць у цій сфері наберуть чинності, єдиною державою-учасницею, в якій право на сорт рослини у Спільноті може призвести до процедури банкрутства чи подібної процедури, є та держава, де такі процедури вперше введені в межах національного законодавства або конвенцій, які застосовуються у цій сфері.

Стаття 26

Заявка на сорт як об'єкт власності

Статті 22 - 25 застосовуються до заявок на право на сорт рослини у Спільноті. Відносно таких заявок, посилання, зроблені у цих Статтях до Реєстру прав на сорт рослини у Спільноті, розглядаються як посилання до Реєстру заявок на право на сорт рослини у Спільноті.

Стаття 27

Використання прав на сорт за договором

1. Право на сорт рослини у Спільноті може бути, повністю чи частково, правом на використання сорту за договором. Права на використання сорту можуть бути виключними або невиключними.

2. Власник може відкликати надані права, від особи, яка володіє правом на використання сорту, якщо вона порушує будь-яку з умов чи обмежень, пов'язаних з його правом на використання, згідно з частиною 1.

Стаття 28

Спільна власність

У випадку спільної власності на право на сорт рослини у Спільноті, застосовуються Статті 22 - 27, з внесенням необхідних змін, пропорційно до відповідно отриманої частки, якщо такі частки визначені.

Примусове право на використання

1. Примусове право на використання сорту надається Бюро одній або декільком особам, за заявкою цієї особи чи осіб, але виключно у громадських інтересах і після консультації з Адміністративною Радою, відповідно до Статті 36.

2. За заявкою держави-учасниці, Комісії або організації, створеної в рамках Спільноти і зареєстрованої Комісією, примусове право на використання сорту може бути надане особам, які відповідають певним вимогам, або будь-кому в одній або декількох державах-учасницях, або у всій Спільноті. Воно може надаватися тільки в громадських інтересах і за погодженням Адміністративної Ради.

3. Під час надання примусового права на використання сорту Бюро обумовлює дії та визначає обґрунтовані умови, які мають відношення до цього, так само, як і специфічні вимоги, викладені у частині 2. Обґрунтовані умови враховують інтереси будь-якого власника прав на сорт рослини, щоб йому не нашкодити наданням примусового права на використання сорту. Вони можуть включати обмеження щодо строку дії дозволу, сплату відповідного роялті як справедливую винагороду власнику і покласти на нього певні зобов'язання,

4. Наприкінці кожного однорічного періоду, після надання примусового права на використання сорту, і протягом згаданих вище обмежень щодо строку дії дозволу, будь-яка із сторін, що має відношення до цього може вимагати, щоб рішення стосовно надання примусового права на використання сорту були анульовані чи змінені. Єдиним мотивом для такої вимоги може бути те, що обставини, за яких було прийняте рішення, протягом часу зазнали змін.

5. Примусове право на використання сорту надається власнику на підставі заявки стосовно сорту визначеного походження, якщо критерії, викладені у частині 1, є підходящими. Обґрунтовані умови, викладені у частині 3, містять в собі виплату відповідного роялті як справедливую винагороду власнику вихідного сорту.

6. Правила застосування, згідно з Статтею 114, можуть визначати певні випадки як приклади громадського інтересу, згаданих у частині 1, і крім того, уточнювати деталі для застосування вищезгаданих частин.

7. Держави-учасниці не можуть надавати примусові права на використання сорту, коли йдеться про право на сорт рослини у Спільноті.

ТРЕТЯ ЧАСТИНА

БЮРО З СОРТІВ РОСЛИН СПІЛЬНОТИ

РОЗДІЛ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 30

Юридичний статус, підрозділи

1. Бюро є органом Спільноти. Воно має бути юридичною особою.

2. В кожній державі-учасниці Бюро має користуватися широкими юридичними правами, наданими юридичним особам за законодавством цих держав. Бюро може, зокрема, придбати чи розпоряджатися рухомою та нерухомою власністю, може бути стороною юридичних процедур.

3. Бюро представляє його Президент.

4. За згодою Адміністративної Ради, про яку йдеться у Статті 36, Бюро може доручити національним агентствам виконувати певні адміністративні функції або заснувати з цією метою свої власні підрозділи у державах-учасницях, якщо останні дадуть на це дозвіл.

Стаття 31

Персонал

1. Статут службовців Європейської Спільноти, умови праці інших службовців Європейської Спільноти та правила, прийняті спільно установами Європейської Спільноти, з метою застосування цих Умов праці та Статуту службовців, стосуються персоналу Бюро, без порушень змісту Статті 47 щодо членів Апеляційної колегії.

2. Не порушуючи положень Статті 43, повноваження, надані органу, що визначається Статутом службовців і Умовами праці інших службовців, здійснюються Бюро по відношенню до свого персоналу.

Стаття 32

Привілеї та імунітет

Протокол привілеїв та імунітету Європейської Спільноти стосується Бюро.

*Стаття 33***Зобов'язання**

1. Контрактні зобов'язання Бюро регулюються законом, який застосовується до даного контракту.
2. Суд Європейської Спільноти має повноваження виносити судові рішення стосовно будь-якої арбітражної статті, що міститься у контракті, укладеному Бюро.
3. Щодо неконтрактних зобов'язань, Бюро має, відповідно до загальних принципів, що застосовуються у державах-учасниках, відшкодувати будь-які збитки, спричинені своїми відділами або службовцями при виконанні своїх обов'язків.
4. Суд, у спірних питаннях, має повноваження стосовно відшкодування збитків, викладених у частині 3.
5. Особисті зобов'язання службовців перед Бюро регулюються положеннями, передбаченими Статутом службовців або Умовами праці, які застосовуються до них.

*Стаття 34***Мови**

1. Положення, викладені у Регламенті № 1 від 15 квітня 1958 року, який визначає робочі мови Європейської Економічної Спільноти ⁽¹⁾, застосовуються до Бюро.
2. Заявки, адресовані Бюро, документи, необхідні для обробки таких заявок, та всі інші представлені документи мають подаватися на одній з офіційних мов Європейської Спільноти.
3. Сторони, які мають справи з Бюро, як визначено в правилах застосування згідно з Статтею 114, мають право вести справи письмово або усно на будь-якій з робочих мов Європейської Спільноти за умови перекладу, а щодо слухання, за умови синхронного перекладу, принаймні, на будь-яку іншу робочу мову Європейської Спільноти, яку вибирає будь-яка інша сторона. Виконання цих прав не означає спеціальних платежів для сторін.
4. Послуги з перекладів, необхідні для роботи Бюро, забезпечуються, в основному, Центром перекладів органів Союзу.

⁽¹⁾ ОJ № 17 від 6.10.1958 р., стор.385/58. Регламент з останніми змінами, внесеними Актом про приєднання 1985 р.

*Стаття 35***Рішення Бюро**

1. Рішення Бюро приймаються Президентом або з його дозволу, за умови, що вони не підготовляються Апеляційною колегією згідно з Статтею 72.
2. З додержанням частини 1, рішення, передбачені у Статтях 20, 21, 29, 59, 61, 62, 63, 66 або у частині 2 статті 100, приймаються Комітетом з трьох членів персоналу Бюро. Підготовленість членів такого Комітету, повноваження окремих членів у фазі підготовки рішень, умови голосування та роль Президента по відношенню до цього Комітету визначаються в правилах застосування, згідно з Статтею 114. Іншими словами, члени Комітету, приймаючи свої рішення, не зв'язані будь-якими інструкціями.
3. Рішення Президента інші, ніж ті, що визначені у частині 2, можуть, якщо вони не прийняті самим Президентом, бути прийняті персоналом Бюро, якому делеговані такі повноваження, згідно з пунктом (h) частини 2 статті 42.

РОЗДІЛ II

АДМІНІСТРАТИВНА РАДА*Стаття 36***Створення та повноваження**

1. Створена Адміністративна Рада, приєднана до Бюро. Окрім повноважень, наданих Адміністративній Раді іншими положеннями цього Регламенту або нормами, викладеними у Статтях 113 та 114, Адміністративна Рада має нижче визначені повноваження відносно Бюро:
  - (a) вона дає поради Бюро з питань, за які воно несе відповідальність або формулює загальні директиви у цьому відношенні;
  - (b) вона перевіряє звіти про діяльність Президента і, крім того, контролює діяльність Бюро на підставі цієї перевірки та будь-якої іншої інформації, яку вона отримує;
  - (c) за пропозицією Бюро вона визначає кількість Комітетів, вказаних у Статті 35, завдання та тривалість їх відповідних функцій, або формулює загальні директиви у цьому відношенні;
  - (d) вона може встановлювати правила стосовно методів роботи Бюро;
  - (e) згідно з частиною 2 статті 56, вона може видавати методики.

2. Крім того, Адміністративна Рада:
- може передавати висновки Комітетам чи Бюро і вимагати інформацію від них, якщо вона вважає це за необхідне;
  - може направляти до Комісії, з або без змін, проекти, представлених раніше змін згідно з пунктом (g) частини 2 статті 42 або свої проекти змін до цього Регламенту та до положень Статей 113 і 114, або до будь-яких інших правил стосовно прав на сорт рослини у Спільноті;
  - одержує консультації, згідно з положеннями частини 4 статті 113 і частини 2 статті 114;
  - здійснює свої функції стосовно бюджету Бюро, відповідно до Статей 109, 111 та 112.

Стаття 37

Склад

1. Адміністративна Рада складається з одного представника від кожної держави-учасниці і одного представника від Комісії та їх заступників.
2. Члени Адміністративної Ради можуть користуватися допомогою радників чи експертів за умови дотримання своїх процедурних норм.

Стаття 38

Головування

1. Адміністративна Рада вибирає Голову і заступника Голови серед своїх членів. Заступник Голови офіційно замінює Голову, якщо останній не може виконувати свої обов'язки.
2. Терміни перебування Голови чи заступника Голови закінчуються, коли вони перестають бути членами Адміністративної Ради. Тривалість повноважень Голови чи заступника Голови складає три роки, якщо тільки інший Голова чи заступник Голови не були вибрані до кінця цього строку. Строк повноважень може бути продовженим.

Стаття 39

Сесії

1. Адміністративна Рада збирається за скликанням свого Голови.
2. Президент Бюро бере участь у розгляді справ, якщо Адміністративна Рада не приймає іншого рішення. Він не має права голосу.

3. Адміністративна Рада збирає чергову сесію раз на рік; вона скликається за ініціативою свого Голови, на вимогу Комісії або третини держав-учасниць.
4. Адміністративна Рада приймає процедурні правила і може, відповідно до них, створювати Комітети, які їй підпорядковані.
5. Адміністративна Рада може запрошувати на сесії спостерігачів.
6. Секретаріат Адміністративної Ради забезпечується Бюро.

Стаття 40

Місце проведення сесій

Адміністративна Рада збирається у місцезнаходженні Комісії, Бюро або установи з проведення експертизи. Деталі визначаються процедурними правилами.

Стаття 41

Голосування

1. Адміністративна Рада приймає свої рішення інші, ніж у частині 2, простою більшістю представників держав-учасниць.
2. Для прийняття рішень, які Адміністративна Рада уповноважена приймати відповідно до пункту (b) частини 1 статті 12, 29, пункту (a), (b), (d) та (e) частини 1 статті 36, 43, 47, частини 3 статті 109 та 112, потрібна більшість у три чверті представників держав-учасниць.
3. Кожна держава-учасниця має один голос.
4. Рішення Адміністративної Ради не є обов'язковими за змістом Статті 189 Договору.

ГЛАВА III

МЕНЕДЖМЕНТ БЮРО

Стаття 42

Функції та повноваження Президента

1. Президент здійснює керівництво Бюро.
2. З цією метою Президент має, зокрема, такі функції та повноваження:
  - a) він вживає усіх необхідних заходів, включаючи прийняття внутрішніх адміністративних інструкцій і публікацію повідомлень, щоб забезпечити роботу Бюро відповідно до положень цього Регламенту, які, викладені у Статтях 113 і 114, або установлених правил чи директив, прийнятих Адміністративною Радою згідно з частиною 1 статті 36;

(b) кожного року він представляє на розгляд Комісії та Адміністративної Ради звіт про діяльність;

Стаття 44

(c) по відношенню до персоналу, він здійснює повноваження, передбачені у частині 2 статті 31;

(d) він представляє пропозиції, як вказано у пункті (c) частини 1 статті 36 і частини 2 статті 47;

(e) він складає кошторис доходів і видатків Бюро, згідно з частиною 1 статті 109, та забезпечує виконання бюджету згідно з Статтею 110;

(f) він надає інформацію на вимогу Адміністративної Ради, згідно з першим пунктом частини 2 статті 36;

(g) він може представляти Адміністративній Раді проект змін до цього Регламенту, положень Статей 113 і 114 та до будь-яких інших правил, що стосуються прав на сорт рослин у Спільноті;

(h) він може передавати свої повноваження іншим співробітникам Бюро з додержанням положень Статей 113 і 114.

3. Президенту допомагають один або кілька віце-президентів. У випадку відсутності чи нездужання Президента, віце-президент або один з віце-президентів замінює його відповідно до процедури, викладеній в установлених правилах, або прийнятих Адміністративною Радою директивах, згідно з частиною 1 статті 36.

Стаття 43

Призначення керівного персоналу

1. Президент Бюро призначається Радою з числа кандидатів, запропонованих Комісією, після отримання рішення Адміністративної Ради. Право на звільнення Президента належить Раді, яка діє на підставі пропозиції Комісії, після отримання рішення Адміністративної Ради.

2. Повноваження Президента не перевищують п'яти років. Вони можуть бути поновленими.

3. Віце-президент або віце-президенти Бюро призначаються або звільняються відповідно до процедури, передбаченій у частині 1 та 2, після консультації з Президентом.

4. Рада здійснює дисциплінарні повноваження відносно персоналу згідно з частиною 1 та 3.

Контроль законності

1. Комісія контролює законність тих дій Президента, стосовно яких законодавство Спільноти не передбачає ніякого контролю законності з боку будь-якого іншого органу, а також законності дій Адміністративної Ради відносно бюджету Бюро.

2. Комісія вимагає, щоб будь-яка незаконна дія, викладена у частині 1, має бути зміненою або анульованою.

3. Будь-яка дія, вказана у частині 1, учинена чи гадана, може бути передана на розгляд Комісії державами-учасницями, будь-яким членом Адміністративної Ради або будь-якими прямо і особисто зацікавленими особами з метою перевірки її законності. Звернення на адресу Комісії має бути направлене протягом двох місяців з дати, коли зацікавленій стороні стало відомо про дану дію. Комісія приймає рішення і офіційно повідомляє про нього у двомісячний строк.

ГЛАВА IV

АПЕЛЯЦІЙНІ КОЛЕГІЇ

Стаття 45

Створення та повноваження

1. В Бюро утворюються одна або декілька Апеляційних колегій.

2. Апеляційна колегія або колегії несуть відповідальність за прийняття рішень щодо оскаржень на рішення, вказані у Статті 67.

3. Апеляційна колегія або колегії скликаються в залежності від потреби. Їх кількість та завдання визначаються в правилах застосування, згідно з Статтею 114.

Стаття 46

Склад Апеляційних Колегій

1. Апеляційна колегія складається з Голови та двох інших членів.

2. Для кожної справи Голова вибирає інших членів та їх заступників з-поміж компетентних членів, згідно з частиною 2 статті 47.

3. Якщо Апеляційна колегія вважає, що характер оскарження цього вимагає, вона може вибрати, додатково, ще двох членів для розгляду справи.

4. Кваліфікація, яка необхідна для членів кожної Апеляційної колегії, повноваження окремих членів у підготовчій фазі прийняття рішень та норми голосування

Стаття 47

Незалежність членів Апеляційної колегії

1. Голови Апеляційних колегій та їх заступники призначаються Радою на підставі переліку кандидатів, встановленого для кожного голови і кожного заступника, який надає Комісія, після отримання рішення Адміністративної Ради. Строк повноважень - п'ять років. Він може бути поновленим в цілому чи частково.
2. Інші члени Апеляційних колегій вибираються згідно з частиною 2 статті 46, на підставі переліку кваліфікованих членів, запропонованого Бюро, строком на 5 років, та затвердженого Адміністративною Радою. Цей термін може бути поновлений для всього переліку або його частини.
3. Члени Апеляційної колегії - незалежні. Приймаючи свої рішення, вони не пов'язані жодною з інструкцій.
4. Члени Апеляційних колегій не можуть бути ні членами Комітетів, визначених у статті 35, ні виконувати будь-які інші обов'язки у Бюро. Діяльність членів Апеляційних колегій може бути якоюсь часткою їх основних функцій.
5. Члени Апеляційних колегій не можуть бути звільнені від виконання своїх функцій або вилучені з переліку протягом відповідного періоду, якщо не існує серйозних мотивів для таких дій і, якщо Європейський Суд, на заяву Комісії, подану після одержання рішення

Стаття 48

Виключення та заперечення

1. Члени Апеляційних колегій не можуть брати участь у жодній з апеляційних процедур, якщо вони мають у цьому будь-яку особисту зацікавленість, або якщо вони раніше представляли одну з сторін з цієї справи, або якщо вони брали участь у формуванні рішення, що становить об'єкт апеляції.
2. Якщо через одну з причин, згаданих у частині 1, або з будь-якого іншого мотиву, член Апеляційної колегії вважає, що він не може брати участь у жодній з апеляційних процедур, він інформує про це Апеляційну колегію.
3. Члени Апеляційних колегій можуть бути відхилені будь-якою стороною апеляційної процедури з огляду на одну з причин, згаданих у частині 1, або якщо вони підозрюються в упередженості. Протест не приймається, якщо сторона позивача розпочала процес, не дивлячись на те, що вона вже ознайомилась з мотивом відхилення. Жоден з протестів не може засновуватися на національності членів.
4. У випадках, визначених у частині 2 та 3, Апеляційні колегії виносять рішення без участі члена, про якого йде мова. Для прийняття рішення член, який відкликається або кандидатура якого була опротестована, замінюється в Апеляційній колегії його заступником.

ЧЕТВЕРТА ЧАСТИНА

РОБОТА БЮРО

ГЛАВА I

ЗАЯВКИ

Стаття 49

Подання заявки

1. Заявка на сорт рослин у Спільноті подається на вибір заявника:
  - (a) безпосередньо до Бюро; чи
  - (b) до одного з підрозділів або до національних агентств, заснованих або уповноважених згідно з частиною 4 статті 30, за умови, що заявник направляє інформацію про це безпосередньо Бюро протягом двох тижнів після подання заявки.

Деталі щодо способу, у який інформація, вказана вище в пункті (b), має бути направлена, можуть бути викладені в правилах виконання згідно з Статтею 114. Ненадання інформації Бюро щодо заявки згідно пункту (b) не впливає на чинність заявки, якщо вона надходить до Бюро протягом одного місяця після її подання до підрозділу Бюро або національного агентства.

2. Якщо заявка подана до одного з національних агентств, згаданих у пункті (b) частини 1, національне агентство робить все необхідне, щоб передати заявку до Бюро протягом двох тижнів після її подання. Національні агентства можуть призначити заявнику збір, який не перевищує витрат на отримання та пересилання заявки.

Вимоги до документів заявки

1. Заявка на сорт рослини має містити, принаймні, такі документи:

- (a) заявку на надання права на сорт рослин у Спільноті;
  - (b) ідентифікацію ботанічного таксону;
  - (c) інформацію, що дозволяє ідентифікувати заявника або, коли доречно, спільних заявників;
  - (d) ім'я селекціонера і запевнення, що, наскільки відомо заявникам, ніяка інша особа не брала участі у створенні чи виявленні і поліпшенні сорту; якщо заявник не є селекціонером або не єдиним селекціонером, він представляє відповідні документальні докази, які вказують, на якій підставі він отримав право на сорт рослин у Спільноті;
  - (e) попереднє позначення сорту;
  - (f) технічні показники сорту;
  - (g) географічне походження сорту;
  - (h) документ про повноваження у разі подання заявки через будь-якого представника;
  - (i) подробиці щодо будь-якої попередньої комерціалізації сорту;
  - (j) подробиці стосовно будь-якої іншої поданої на сорт заявки.
2. Умови частини 1, включаючи положення про надання іншої інформації, можуть бути викладені у правилах застосування, згідно з Статтею 114.
3. У заявці може бути вказана назва сорту.

Стаття 51**Дата подання заявки**

Датою подання заявки на сорт рослин у Спільноті вважається дата одержання чинної заявки Бюро згідно з пунктом (a) частини 1 статті 49, його підрозділом або національним агентством, згідно з пунктом (b) частини 1 статті 49, за умови, що вона відповідає положенням частини 1 статті 50 і, якщо сплачені належні збори, згідно з Статтею 83, у строк, визначений Бюро.

Стаття 52**Право на пріоритет заявки**

1. Право на пріоритет заявки визначається датою отримання цієї заявки. Якщо заявки мають однакову

дату, переважне право визначається відповідно до порядку, в якому вони були отримані, якщо це може бути встановленим. Інакше, вони мають однаковий пріоритет.

2. Якщо заявник або його попередник вже подали заявку на одержання права власності на сорт у державі-учасниці або у країні-члені Міжнародного союзу з охорони нових сортів рослин, і заявка подана не пізніше дванадцяти місяців після подання попередньої заявки, заявник користується правом пріоритету попередньої заявки що стосується заявки на сорт рослини у Спільноті, за умови, що попередня заявка все ще існує на дату подання заявки.

3. Право пріоритету має таку дію, що дата, на яку подана попередня заявка вважається датою подання заявки на сорт рослин у Спільноті для застосування Статей 7, 10 та 11.

4. Частина 2 та 3 також застосовуються щодо попередніх заявок, які були подані в іншій державі-учасниці, з додержанням умов, викладених у другому реченні пункту (b) частини 1 статті 12, стосовно цієї держави на дату подання заявки на сорт рослин у Спільноті.

5. Будь-яка вимога про пріоритет, що передбачено частиною 2, втрачає чинність, якщо заявник не представляє Бюро протягом трьох місяців, від дати подання заявки, копій попередньої заявки, засвідчених компетентними органами, які несуть відповідальність за таку заявку. Якщо попередня заявка не була підготована на одній з офіційних мов Європейської Спільноти, Бюро, крім того, може вимагати переклад попередньої заявки на одну з цих мов.

ГЛАВА II**ЕКСПЕРТИЗА****Стаття 53****Формальна експертиза заявки**

1. Бюро проводить експертизу з метою визначення:
- (a) чи заявка була подана згідно з вимогами Статті 49;
  - (b) чи заявка відповідає положенням Статті 50 та умовам, передбаченим в правилах застосування цієї статті;
  - (c) коли доречно, чи вимога про пріоритет відповідає положенням, викладеним у частині 2, 4 та 5 статті 52 і
  - (d) чи у термін, визначений Бюро, сплачені належні збори, згідно з Статтею 83.
2. Незважаючи на те, що заявка відповідає умовам Статті 51, але не відповідає

іншим умовам, викладеним у Статті 50, Бюро надає заявнику можливість виправити будь-які виявлені недоліки.

3. Якщо заявка не відповідає умовам, викладеним у Статті 51, Бюро повідомляє про це заявника або, коли це неможливо, публікує інформацію згідно з Статтею 89.

Стаття 54

Незалежна експертиза

1. Бюро визначає, чи може сорт бути об'єктом права на сорт рослин у Спільноті, згідно з Статтею 5, чи сорт є новим, згідно з Статтею 10, чи заявник має повноваження подавати заявку, згідно з Статтею 12, і чи виконані умови, викладені у Статті 82. Бюро також перевіряє, чи запропонована назва сорту є придатною, згідно з Статтею 63. Для цього Бюро може скористатися послугами інших органів.

2. Вважається, що перший заявник має право на сорт рослин у Спільноті, згідно з Статтею 11. Це не застосовується, якщо, до прийняття заявки, Бюро поінформоване або ознайомлене з офіційно переданим остаточним рішенням суду щодо позову на право, згідно з частиною 4 статті 98, що право не належить або виключно не належить першому заявнику. Якщо була встановлена ідентичність єдиної особи або іншої уповноваженої особи, то ця чи ці особи можуть починати процедуру як заявники.

Стаття 55

Технічна експертиза

1. Якщо експертизою, проведеною згідно з положеннями Статей 53 і 54, Бюро не виявило будь-якого недоліку для надання права на сорт рослин у Спільноті, Бюро вживає заходів для проведення технічної експертизи про відповідність умовам, викладеним у Статтях 7, 8 та 9, яка має бути виконана компетентним органом або органами, в подальшому „Установа з експертизи або Установи”, принаймні, в одній з держав-членів, на яку Адміністративною Радою покладена відповідальність за проведення технічної експертизи відповідних сортів видів.

2. Там, де нема Установи з експертизи, Бюро може, за згодою з Адміністративною Радою, доручити іншим відповідним агентствам створити свій власний підрозділ з цією ж метою. Для потреб положень цього Розділу, такі агентства або підрозділи вважаються Установами з експертизи. Вони можуть використовувати обладнання, надане заявником.

3. Бюро передає Установам з експертизи копії заявки, як це потрібно на виконання правил відповідно до Статті 114.

4. Бюро визначає за загальними правилами або за вимогами, в окремих випадках, коли, куди, в якій кількості та якості мають бути представлені матеріал і зразки, призначені для технічної експертизи.

5. Якщо заявник претендує на пріоритет на підставі частини 2 чи 4 статті 52, він представляє необхідний матеріал і будь-яку іншу документацію протягом двох років від дати подання заявки, відповідно до Статті 51. Якщо попередня заявка відкликається або відхиляється до закінчення двох років, Бюро може вимагати від заявника представити матеріал чи будь-яку іншу документацію протягом обумовленого строку.

Стаття 56

Проведення технічних експертиз

1. Якщо для проведення технічної експертизи на відповідність до умов, викладених у Статтях 7, 8 і 9, було використано інший метод, Установи з експертизи, для потреб технічної експертизи, вирощують сорт або розпочинають будь-які інші необхідні дослідження.

2. Будь-які технічні експертизи проводяться відповідно до методик випробувань, виданих Адміністративною Радою, і до будь-яких інструкцій Бюро.

3. Для потреб технічної експертизи, Установи з експертизи можуть, за згодою Бюро, скористатися послугами інших кваліфікованих органів, приймаючи до уваги дані, одержані такими органами.

4. Кожна Установа з експертизи розпочинає технічну експертизу, якщо Бюро не передбачає іншого, не пізніше дати, на яку починалася б технічна експертиза на основі заявки на національне право власності, надану на дату, на яку заявка, направлена Бюро була одержана Установою з експертизи.

5. Щодо частини 5 статті 55, кожна Установа з експертизи починає технічну експертизу, якщо Бюро не передбачає іншого, не пізніше дати, на яку починалася б технічна експертиза на основі заявки на національне право власності, за умови, що необхідні матеріал та будь-яка інша документація були надані на цю дату.

6. Адміністративна Рада може визначити, що технічна експертиза сортів винограду і деревних видів може починатися у пізнішу дату.

Стаття 57

Звіти з експертизи

1. Установа з експертизи, на вимогу Бюро або, якщо Установа вважає, що результати технічної експертизи дозволяють оцінити сорт, надсилають Бюро звіт з експертизи та опис сорту, якщо воно вважає, що умови, викладені у Статтях 7, 8 і 9, виконані.

2. Бюро повідомляє заявника про результати технічної

експертизи та опис сорту і надає йому можливість прокоментувати це.

3. Якщо Бюро не вважає, що звіт з експертизи не містить достатніх підстав для прийняття рішення, воно може внести свою пропозицію, після консультації з заявником або на його вимогу, провести додаткову експертизу. Для оцінки результатів кожна додаткова експертиза, виконана до прийняття остаточного рішення, відповідно до Статей 61 і 62, вважається частиною експертизи, як вказано у частині 1 статті 56.

4. Результати технічної експертизи є виключним правом Бюро на користування і можуть бути використані Установами з експертизи тільки за згодою Бюро.

Стаття 58

Витрати на технічні експертизи

Бюро сплачує Установам з експертизи збір відповідно до правил виконання на підставі Статті 114.

Стаття 59

Заперечення щодо надання права

1. Будь-яка особа може направити до Бюро письмове заперечення щодо надання права на сорт рослини в Європейській Спільноті.

2. Автори заперечень так само, як і заявник, стають стороною процедури для надання права на сорт рослини в Європейській Спільноті. Без порушення Статті 88 ті, що заперечують, мають доступ до документів, включаючи результати технічної експертизи та опис сорту, як вказано у частині 2 статті 57.

3. Заперечення можуть базуватися тільки на твердженні, що:

a) умови, викладені у Статті з 7 по 11, не виконані;

b) існує перешкода, яка викладена у частині 3 або 4 статті 63, щодо запропонованої назви сорту.

4. Заперечення можуть бути подані:

a) у будь-який час після подання заявки і до прийняття рішення, згідно з Статтею 61 чи 62 щодо пункту (a) частини 3;

b) протягом трьох місяців з моменту публікації запропонованої назви сорту згідно з Статтею 89 щодо пункту (b) частини 3 цієї статті.

5. Рішення стосовно заперечень можуть бути прийняті разом з рішеннями згідно з Статтею 61, 62 чи 63.

Стаття 60

Пріоритет нової заявки щодо заперечень

Якщо заперечення на підставі того, що умови, викладені у Статті 11, не виконуються призводить до відкликання або відхилення заявки для надання права на сорт рослини в Європейській Спільноті і, якщо автор заперечення подає заявку на той самий сорт для надання права на сорт рослини в Європейській Спільноті протягом одного місяця після відкликання або протягом одного місяця від дати остаточного відхилення заявки, він може вимагати, щоб дата подання відкликаної чи відхиленої заявки вважалася датою подання його заявки.

ГЛАВА III

РІШЕННЯ

Стаття 61

Відхилення

1. Бюро відхиляє заявки на надання прав на сорт рослини в Європейській Спільноті, якщо і як тільки воно визначає, що заявник:

(a) не виправив будь-яких недоліків за змістом Статті 53, протягом відстрочки, яка йому надавалася;

(b) не виконав правила або вимоги у розумінні частини 4 або 5 статті 55 у визначений строк, якщо тільки Бюро не погодилося на непредставлення матеріалу; або

(c) не запропонував назву сорту, яка є придатною згідно з положеннями Статті 63.

2. Бюро також відхиляє заявки на надання права на сорт рослини в Європейській Спільноті якщо:

(a) воно визначає, що умови, які необхідно було виконати відповідно до Статті 54, не виконані; або

(b) Бюро приходить до висновку, на підставі звітів з експертизи, згідно з Статтею 57, що умови, викладені у Статтях 7, 8 та 9, не були виконані.

Стаття 62

Надання права

Якщо Бюро приходить до висновку, що одержаних даних з експертизи достатньо для прийняття рішення щодо заявки,

і що не існує жодної перешкоди у розумінні Статті 59 та 61, Бюро надає право на сорт рослини в Європейській Спільноті. Рішення містить у собі офіційний опис сорту.

Стаття 63

Назва сорту

1. Якщо надається право на сорт рослини в Європейській Спільноті, Бюро затверджує для даного сорту назву, запропоновану заявником згідно з частиною 3 статті 50, якщо воно вважає на основі експертизи, виконаної на підставі другого речення частини 1 статті 54, що ця назва є придатною.

2. Назва сорту є придатною, якщо не існує жодної перешкоди згідно з частиною 3 або 4 цієї статті.

3. Перешкода існує при визначенні назви сорту якщо:

(а) її використання на території Європейської Спільноти робиться неможливим через попереднє право третьої сторони;

(б) назва сорту може, зазвичай, викликати труднощі для користувачів щодо розпізнавання або репродукції;

(с) вона є ідентичною або може бути сплутаною із назвою сорту, під якою інший сорт такого самого або спорідненого виду вноситься до офіційного реєстру сортів рослин або, під якою матеріал іншого сорту постачався на ринок держави-члена чи члена Міжнародного союзу з охорони нових сортів рослин, якщо інший сорт більше не існує і його назва не набула особливого значення;

(д) вона є ідентичною або може бути сплутаною з іншими назвами, які, звичайно, використовуються для продажу товарів, або які, за іншим законодавством, мають зберігатися;

(е) вона може образити когось в одній з держав-членів або суперечить громадському порядку;

(ф) вона може ввести в оману або викликати плутанину стосовно ознак, цінності чи ідентичності сорту, або особи селекціонера чи будь-якої іншої сторони процедури.

4. Існує інша перешкода, коли сорт вже зареєстрований:

(а) в одній з держав-членів; або

(б) в державі-члені Міжнародного союзу з охорони нових сортів рослин; або

(с) в іншій державі, для якої в акті Європейської Спільноти було встановлено, що сорти оцінюються за правилами, які еквівалентні правилам, викладеним у Директивах щодо загальновідомих каталогів;

в офіційному реєстрі сортів рослин або матеріалу та постачався на ринок, і запропонована назва сорту відрізняється від того, що був зареєстрованим чи використовувався там, якщо останній не стає предметом перешкоди згідно з частиною 3.

5. Бюро опублікує види, які воно вважає „близько спорідненими” у розумінні пункту (с) частини 3.

ГЛАВА IV

ПІДТРИМКА ПРАВ НА СОРТ РОСЛИНИ В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ СПІЛЬНОТІ

Стаття 64

Технічна перевірка

1. Бюро перевіряє тривалість існування незмінених сортів, що охороняються.

2. З цією метою проводиться технічна експертиза згідно з Статтею 55 та 56.

3. Власник має представляти всю інформацію, необхідну для оцінки тривалості існування незміненого сорту, Бюро та Установам з експертизи, уповноваженим проводити технічну перевірку сорту. Він має, відповідно до інструкцій Бюро, надавати рослинний матеріал сорту і дозволяти перевіряти чи вжиті відповідні заходи для забезпечення тривалості існування незміненого сорту.

Стаття 65

Звіт про технічну перевірку

1. На вимогу Бюро або, якщо воно визначає, що сорт не є однорідним чи стабільним, Установа з експертизи, уповноважена проводити технічну перевірку, надсилає Бюро звіт з одержаними даними.

2. Якщо під час технічної перевірки виявлені будь-які недоліки згідно з частиною 1, Бюро повідомляє власника про результати технічної перевірки і надає йому можливість прокоментувати їх.

Стаття 66

Внесення змін у назву сорту

1. Бюро змінює визначену назву сорту на підставі Статті 63, якщо воно встановлює, що

назва не відповідає або більше не відповідає умовам, викладеним у Статті 63, та в разі попереднього суперечного права третьої сторони, якщо власник погоджується на внесення зміни, або власник чи будь-яка інша особа вимагає заборонити, остаточним рішенням, використання назви сорту.

2. Бюро надає власнику можливість запропонувати змінену назву сорту та діяти далі відповідно до Статті 63.

3. Заперечення проти запропонованої зміненої назви сорту можуть бути подані відповідно до пункту (b) частини 3 статті 59.

ГЛАВА V

АПЕЛЯЦІЇ

Стаття 67

Рішення, які підлягають апеляції

1. Апеляція може подаватися на основі рішень Бюро, що були прийняті на підставі Статті 20, 21, 59, 61, 62, 63 та 66, а також рішень, пов'язаних із зборами, згідно з Статтею 83, з витратами, згідно з Статтею 85, з занесенням чи вилученням інформації у Ресстрі, згідно з Статтею 87 та з громадською перевіркою, згідно з Статтею 88.

2. Апеляція, подана згідно з частиною 1, має ефект припинення. Проте, Бюро може, якщо воно вважає, що обставини того вимагають, розпорядитися, щоб суперечливе рішення не відкладалося.

3. Апеляція може подаватися на основі рішень Бюро згідно з частиною 2 статті 29 та 100, якщо не було подано прямої апеляції на підставі Статті 74. Апеляція не має ефекту припинення.

4. Апеляція на рішення, що не припиняє процедуру щодо однієї з сторін, може бути подана тільки у зв'язку з апеляцією на остаточне рішення, якщо це рішення не передбачає окремої апеляції.

Стаття 68

Особи, уповноважені подавати апеляцію та бути сторонами апеляційної процедури

Будь-яка фізична чи юридична особа може подати апеляцію, з додержанням положень Статті 82, на рішення спрямоване на цю особу або на рішення, яке, хоча воно і прийняте стосовно іншої особи, має безпосереднє та особисте відношення до неї. Сторони процедури та Бюро можуть бути стороною апеляційної процедури.

Стаття 69

Строк та форма

Повідомлення про апеляцію подається у письмовому вигляді до Бюро протягом двох місяців з моменту вручення рішення особі, яка подає апеляцію, або у її відсутності, протягом двох місяців з дати публікації рішення, а письмова заява з викладом підстав для апеляції подається протягом чотирьох місяців після вищезгаданого вручення або публікації.

Стаття 70

Проміжний перегляд

1. Якщо підрозділ Бюро, який підготував рішення, вважає, що апеляція допустима та обґрунтована, Бюро виправляє рішення. Це не застосовується, якщо інша сторона апеляційної процедури чинить опір апелянту.

2. Якщо рішення не виправляється протягом місяця, після одержання заяви з викладом підстав, Бюро негайно:

- вирішує, чи воно розпочинає дії на підставі частини 2 статті 67, друге речення, та
- передає апеляцію до Апеляційної колегії.

Стаття 71

Розгляд апеляцій

1. Якщо апеляція допустима, Апеляційна колегія перевіряє, чи апеляція добре обґрунтована.

2. Під час розгляду апеляції, Апеляційна колегія запрошує сторони апеляційної процедури так часто, як це необхідно, подавати зауваження стосовно повідомлень, які вона їм надсилала або щодо інформації від інших сторін апеляційної процедури протягом обумовленого часу. Сторони апеляційної процедури мають право робити усні заяви.

Стаття 72

Прийняття рішень по апеляціям

Апеляційна колегія приймає рішення по апеляції на основі перевірки, що здійснювалася на підставі Статті 71. Апеляційна колегія може використовувати повноваження, що знаходяться в компетенції Бюро, або вона може передавати справу компетентному підрозділу Бюро для подальшого судового процесу. Дії Бюро, оскільки факти справи є однаковими, обмежуються *ratio decidendi* Апеляційної колегії.

*Стаття 73***Подальша апеляція**

1. Подальша апеляція до Суду Європейської Спільноти подається на основі рішень Апеляційної колегії.
2. Подальша апеляція може подаватися на основі нестачі компетентності, порушення суттєвих процедурних вимог, Договору, цього Регламенту або будь-якої правової норми стосовно їх застосування чи неналежного використання повноважень.
3. Подальша апеляція може бути підготована будь-якою стороною апеляційної процедури, яка зазнала шкоди від протилежної сторони, або через рішення Комісії чи Бюро.
4. Подальша апеляція до Суду Європейської Спільноти подається протягом двох місяців з моменту вручення рішення Апеляційної колегії.
5. Якщо Суд передає справу для подальших дій Апеляційній колегії, остання, оскільки факти справи є однаковими, обмежуються *ratio decidendi* Суду.

*Стаття 74***Пряма апеляція**

1. Пряма апеляція до Суду Європейської Спільноти може подаватися на основі рішень Бюро на підставі Статті 29 та частини 2 статті 100.
2. Положення, закладені у Статті 73, застосовуються з відповідними змінами.

ГЛАВА VI

ІНШІ УМОВИ, ЩО РЕГУЛЮЮТЬ ПРОЦЕДУРИ*Стаття 75***Заява з викладом підстав, на яких базуються рішення, право на слухання справи в суді**

Рішення Бюро супроводжуються заявами з викладом підстав, на яких вони базуються. Вони можуть бути обґрунтовані тільки на підставах чи даних, завдяки яким сторони процедури мають можливість представити свої коментарі в усній чи письмовій формі.

*Стаття 76***Перевірка фактів Бюро за власним розсудом**

До розгляду справи в суді, Бюро проводить вивчення фактів за власним розсудом у тій мірі, у якій вони

підлягають перевірці згідно з Статтею 54 та 55. Бюро не звертає уваги на факти чи інформацію, що не були представлені Бюро у встановлений час.

Стаття 77

1. Усна процедура проводиться з ініціативи Бюро або на вимогу будь-якої сторони процедури.
2. Без порушення положень частини 3, усна процедура в Бюро не може бути відкритою.
3. Усна процедура в Апеляційній колегії, включаючи ухвалення рішення, проводиться відкрито, за винятком обставин, коли важливі та невідповідні умови, зокрема, для будь-якої сторони апеляційної процедури, можуть бути наслідком від допуску громадськості до Апеляційної колегії, де відбувається процедура.

*Стаття 78***Прийняття доказів**

1. За будь-якої процедури в Бюро, подання чи одержання доказів може здійснюватися таким чином:
  - (a) слухання сторін процедури;
  - (b) запит інформації;
  - (c) підготовка документації або інших доказів;
  - (d) слухання свідків;
  - (e) висновки експертів;
  - (f) інспектування;
  - (g) письмове свідчення під присягою.
2. Якщо Бюро приймає рішення колективно, воно може призначити одного з своїх членів перевірити представлені докази.
3. Якщо Бюро вважає за необхідне, щоб сторона процедури, свідок чи експерт давали свідчення усно, воно:
  - (a) викликає в Бюро особу, яка має до цього відношення; або
  - (b) звертається з вимогою до компетентного судового чи іншого органу у країні проживання відповідної особи взяти свідчення, як передбачено частиною 2 статті 91.
4. Сторона процедури, свідок чи експерт, які викликані до Бюро, можуть запросити Бюро про те,

щоб свідчення були вислуханими компетентним судовим чи іншим органом в країні його проживання. Після одержання такої вимоги або у разі відсутності реакції на виклик, Бюро може, відповідно до частини 2 статті 91, запросити компетентний судовий чи інший орган заслухати свідчення цієї особи.

5. Якщо сторона процедури, свідок чи експерт надає свідчення Бюро, Бюро може, якщо вважає це доцільним, щоб свідчення давалися під присягою або в іншій доконечній формі, запросити компетентний судовий чи інший орган в країні проживання відповідної особи заслухати його свідчення за необхідних умов.

6. Якщо Бюро просить компетентний судовий чи інший орган взяти свідчення, воно може вимагати взяти їх в доконечній формі і дозволити члену Бюро бути присутнім на слуханнях та опитати сторону процедури, свідка чи експерта за допомогою такого судового або іншого органу чи особисто.

Стаття 79

Вручення документів

Бюро за власним розсудом здійснює вручення всіх документів, повісток та повідомлень, з моменту чого розпочинається відлік часу, які мають бути вручені на виконання інших положень цього Регламенту, положень прийнятих на підставі цього Регламенту або за наказом Президента Бюро. Вручення може здійснюватися через компетентні організації з сортів рослин держав-членів.

Стаття 80

Повне відновлення у правах

1. Якщо, не дивлячись на прийняття всіх заходів за особливих обставин, заявник на право на сорт рослини, власник чи будь-яка інша сторона процедури неспроможні виконати вимоги Бюро щодо обмеження часу, їхні права, за наявністю заяви, відновлюються, якщо невиконання термінів призвело безпосередньо, на підставі цього Регламенту, до втрати будь-якого права або пред'явлення позову.

2. Заяви подаються у письмовому вигляді протягом двох місяців після виникнення справи про невиконання, коли перестало діяти обмеження часу. Протягом цього часу не представлені раніше документи мають бути укомплектованими. Заяви приймаються протягом тільки одного року, наступного за закінченням обмеження часу, що не враховувався.

3. Заява має супроводжуватися викладом мотивів, на яких вона базується, та даних, на які вона спирається.

4. Положення цієї Статті не застосовуються ні до обмеження часу, вказаного у частині 3, ні до часу, визначеного у частині 2, 4 та 5 статті 52.

5. Будь-яка особа, яка у державі-члені сумлінно використовувала чи здійснила ефективні та непідроблені заходи з використання сорту, що складає об'єкт опублікованої заявки на надання права на сорт рослини у Спільноті або вже наданим правом, протягом часу між втратою права на підставі частини 1, стосовно заявки, або наданням права на сорт рослини у Спільноті та відновленням цих прав, може безкоштовно продовжувати таке використання у своєму бізнесі або для його потреб.

Стаття 81

Загальні принципи

1. За відсутності процедурних положень у цьому Регламенті чи у положеннях, прийнятих згідно з цим Регламентом, Бюро застосовує принципи процесуального права, яке, у більшості випадків, офіційно визнані у державах-членах.

2. Стаття 48 застосовується, з відповідними змінами, до персоналу Бюро, так як він бере участь у прийнятті рішень, як вказано у Статті 67, а також до персоналу Установ з експертизи у тій мірі, в якій цей персонал приймає участь у підготовці таких рішень.

Стаття 82

Представник процедури

1. Особи, які не проживають чи не мають місця знаходження або установи на території Спільноти можуть бути стороною процедури в Бюро тільки у разі, якщо вони призначені представниками процедури, які проживають, мають місце знаходження або установу на території Спільноти.

ГЛАВА VII

ЗБОРИ, УРЕГУЛЮВАННЯ ВИТРАТ

Стаття 83

Збори

1. Бюро призначає збори за свої офіційні дії, передбачені цим Регламентом, а також щорічні збори протягом чинності права на сорт рослини у Спільноті на підставі правил, прийнятих відповідно до Статті 113.

2. Якщо належні збори щодо офіційних дій, встановлених у частині 2 статті 113 чи інших офіційних дій, вказаних в правилах, які мають сплачуватися за подання заявки, не сплачуються, заявка чи апеляція не вважається поданою,

якщо необхідні для сплати зборів дії не зроблені протягом місяця з дати подання Бюро нової вимоги про сплату зборів із зазначенням наслідків у випадку несплати.

3. Якщо певна інформація, представлена заявником для надання права на сорт рослини у Спільноті може бути перевірена тільки технічною експертизою, яка виходить за рамки встановленого для технічної експертизи сортів даного ботанічного таксону, збори за проведення технічної експертизи можуть бути збільшені до суми реальних витрат після того, як з'ясовано, що особа зобов'язана сплатити збори.

4. Щодо результативної апеляції, апеляційні збори чи, у разі часткового успіху, їх відповідна частина повертаються. Однак, у поверненні, повному чи частковому, може бути відмовлено, якщо успішний результат апеляції засновується на фактах, що були недійсними під час первісного рішення.

Стаття 84

Припинення дії фінансових зобов'язань

1. Право Бюро вимагати сплату зборів закінчується після чотирьох років з кінця календарного року, в якому збори стали обов'язковими для сплати.

2. Права Бюро щодо повернення зборів чи завищених Бюро сум закінчуються після чотирьох років з кінця календарного року, в якому з'явилися ці права.

3. Вимога на сплату збору має силу припиняти обмеження часу, визначеного в частині 1, а письмова та обгрунтована заява на відшкодування має силу припиняти обмеження часу, визначеного в частині 2. Після припинення, обмеження часу починає невідкладно діяти та припиняється, найпізніше, шістьма роками після кінця календарного року, в якому воно розпочалося, якщо у цей час не була порушена судова процедура; у такому випадку обмеження часу закінчується не раніше одного року після прийняття судом заключного рішення.

Стаття 85

Пропорційний розподіл витрат

1. Сторона, що прогала процес за відміну чи анулювання права на сорт рослини у Спільноті або апеляційну процедуру, бере на себе всі витрати, які зазнала інша сторона процедури так само, як витрати, пов'язані з переїздами, проживанням та винагородою

агента, радника чи адвоката, у межах шкали, встановленої для кожної категорії витрат, що викладена у правилах виконання згідно з Статтею 114.

2. Проте, якщо кожна сторона процедури досягла успіху в одному та прогала в іншому, або, якщо так диктує право справедливості, Бюро чи Апеляційна колегія приймає рішення про різний розподіл витрат.

3. Сторона процедури, яка припиняє процедуру відкликом заявки на надання права на сорт рослини у Спільноті, заявою про відміну чи анулювання прав, або апеляцією, або відмовою від права на сорт рослини, бере на себе всі витрати, що зазнала друга сторона процедури, як обумовлено у частині 1 та 2.

4. Якщо сторони процедури уклали в Бюро чи Апеляційній колегії договір про витрати, що відрізняються від передбачених у попередніх частинах, цей договір має бути зафіксованим.

5. На вимогу, Бюро чи Апеляційна колегія визначає суму витрат, яка має бути сплаченою згідно з попередніми частинами.

Стаття 86

Примусове виконання рішень, що визначають суму витрат

1. Остаточні рішення Бюро, що визначають суму витрат, мають позовну силу.

2. Примусове виконання регулюється правилами цивільно-процесуального права, що застосовується у державі-члені, в якій воно має місце. Тільки за умови перевірки, що відповідний документ є достовірним, додається стаття про примусове виконання чи ставиться підпис національного повноважного органу, призначеного урядом кожної держави-члена; уряди інформують Бюро та Суд Європейської Спільноти про тотожність кожного такого національного органу.

3. Коли, після подання заяви стороною, яка домагається примусового виконання, ці формальності закінчилися, ця сторона має право за підтримки національного законодавства передати справу безпосередньо до компетентного органу.

4. Примусове виконання може бути призупинене тільки рішенням Суду Європейської Спільноти. Однак, контроль за відповідністю примусових заходів вимогам права здійснюють національні суди.

ГЛАВА VIII

РЕЄСТРИ

Стаття 87

Створення Реєстрів

1. Бюро зберігає Реєстр заявок на права на сорт рослини у Спільноті, який містить такі відомості:

(а) заявки на право на сорт рослини у Спільноті разом з зазначенням ботанічного таксона і тимчасовим позначенням сорту, дату подання заявки та ім'я і адресу заявника, селекціонера або будь-якого представника, причетного до цього;

(б) будь-які справи про припинення процедури, що стосується заявок на надання права на сорт рослини у Спільноті разом з інформацією, вказаною у пункті (а);

(с) пропозиції з назвами сорту;

(д) зміни щодо особи заявника або його представника;

(е) на вимогу, сума податку, як вказано у Статті 24 та 26.

2. Бюро зберігає Реєстр прав на сорт рослини у Спільноті, в який, після надання такого права, вноситься така інформація:

(а) вид та назва сорту;

(б) офіційний опис сорту або посилання на документи, що знаходяться у розпорядженні Бюро, в яких міститься офіційний опис сорту як складова частина Реєстру;

(с) щодо сортів, для вирощування яких має бути неодноразово використаним матеріал з певними компонентами, посилання на такі компоненти;

(д) ім'я та адреса власника, селекціонера і будь-якого представника, причетного до цього;

(е) дата, на яку право на сорт рослини у Спільноті починає і закінчує діяти разом з зазначенням причин припинення дії права;

(ф) на вимогу, будь-яке договірне ексклюзивне використання права або обов'язкове використання права, включаючи ім'я та адресу особи, яка має право використання;

(г) на вимогу, сума податку, як вказано у Статті 24;

(х) визначення сортів, як вихідних так і похідних, включаючи назви сорту та найменування причетних сторін, якщо обидва, власник вихідного сорту і селекціонер похідних сортів від вихідного сорту того

вимагають. Запит однієї з причетних сторін буде достатнім, якщо вона одержала офіційну заяву іншої сторони згідно з Статтею 99 або остаточне рішення на підставі положень цього Регламенту, який містить ідентифікацію цих сортів, як вихідних так і похідних.

3. Будь-яка інша особливість чи умова для внесення до обох Реєстрів може бути обумовлена правилами виконання згідно з Статтею 114.

4. Бюро може, за власним розсудом та, проконсультувавшись з власником, адаптувати, якщо необхідно, офіційний опис сорту щодо кількості та типу ознак чи певних проявів цих ознак, у світлі сучасних принципів, що регулюють опис сортів даного ботанічного таксона для того, щоб передати опис сорту, порівнянний з описами інших сортів даного таксона.

Стаття 88

Громадська перевірка

1. Реєстри, згадані у Статті 87, відкриті для громадської перевірки.

2. У випадку обґрунтованого інтересу, відповідно до умов, встановлених в правилах виконання, згідно з Статтею 114, для громадської перевірки буде відкрито наступне:

(а) документи про надання права на сорт рослини у Спільноті;

(б) документи про надання вже наданих прав на сорт рослини у Спільноті;

(с) вирощування сортів для технічної експертизи;

(д) вирощування сортів з метою перевірки тривалості існування.

3. Щодо сортів, для яких рослинний матеріал з певними компонентами має неодноразово використовуватися для вирощування матеріалу, на вимогу заявника про надання права на сорт рослини у Спільноті, усі дані про компоненти, включаючи їх вирощування, вилучаються з перевірки. Як тільки рішення про надання права на сорт рослини у Спільноті прийняте, така вимога не приймається.

4. Матеріал, представлений або отриманий у зв'язку з проведенням експертиз, як вказано у частині 4 статті 55, 56 та 64, не може передаватися компетентними органами іншим сторонам за цим Регламентом, поки уповноважена особа не дасть своєї згоди або така передача необхідна у зв'язку із спільними діями, передбаченими цим Регламентом, для проведення експертизи чи на підставі правових положень.

*Стаття 89***Періодичні видання**

Бюро, принаймні, кожні два місяці видає бюлетень, що містить включену у Реєстри інформацію згідно з пунктом (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g) та (h) частини 1 статті 87, яка ще не опублікована. Бюро, також, опубліковує щорічний звіт з інформацією, яку Бюро вважає доцільною, але, принаймні, список чинних прав на сорт рослини у Спільноті, їхніх власників, дати надання прав та їх закінчення, і прийнятих назв сортів. Деталі цих публікацій визначаються Адміністративною Радою.

*Стаття 90***Обмін інформацією та публікаціями**

1. Бюро та компетентні організації з сортів рослин держав-членів, на вимогу і без порушення умов, встановлених для відсилки результатів технічних експертиз, відправляють одна одній для власного використання, безкоштовно, один чи більше примірників відповідних публікацій та будь-яку іншу корисну інформацію стосовно застосування або надання прав на сорт.

2. Дані, викладені у частині 3 статті 88 мають бути виключеними з інформації крім випадків, коли:

- (a) інформація необхідна для проведення експертиз згідно з Статтею 55 та 64; або
- (c) заявник на право на сорт рослини у Спільноті чи власник дає свою згоду.

*Стаття 91***Адміністративні та правові взаємодії**

1. Якщо інше не передбачене цим Регламентом або національним законодавством, Бюро, Установи з експертизи, вказані у частині 1 статті 55, та суди чи органи держав-членів, на вимогу, надають взаємну допомогу, направляючи інформацію або відкриваючи файли, які мають відношення до сорту і зразків, або місць його вирощування, для проведення інспекції. Якщо Бюро та Установи з експертизи відкривають файли, зразки чи місця вирощування для перевірки судами чи державними органами, перевірка не підлягає обмеженням, викладеним у Статті 88, а перевірка, проведена Установами з експертизи не підпадає під рішення Бюро згідно з цією Статтею.

2. Одержавши письмове повідомлення від Бюро, суди або інші компетентні органи держав-членів починають, від імені Бюро і у межах їх юрисдикції, будь-які розслідування або інші необхідні заходи.

П'ЯТА ЧАСТИНА**ВПЛИВ НА ІНШІ ЗАКони***Стаття 92***Заборонена сукупна охорона**

1. Будь-який сорт, що є об'єктом права на сорт рослини у Спільноті, не підпадає під національне право на сорт рослини або будь-який патент на цей сорт. Будь-які права, надані всупереч першому реченню, будуть неефективними.

2. Якщо власнику надане інше право на той самий сорт, як вказано у частині 1, до надання права на сорт рослини у Спільноті, він буде неспроможним звернутися до прав на сорт, наданих такою охороною доти, поки право на сорт рослини у Спільноті залишається чинним.

*Стаття 93***Застосування національного законодавства**

Позови щодо права на сорт рослини у Спільноті підлягають обмеженням, введеним законодавством держав-членів, тільки у тій мірі, як це чітко вказано у цьому Регламенті.

ЦИВІЛЬНІ ПОЗОВИ, ПОРУШЕННЯ, ЮРИСДИКЦІЯ*Стаття 94***Порушення**

1. Будь-які:

(а) дії, що підпадають під частину 2 статті 13, без повноважень на це щодо сорту, на який було надане право на сорт рослини у Спільноті; або

(б) нехтування правильним використанням назви сорту, як вказано у частині 1 статті 17 чи упущення відповідної інформації, як вказано у частині 2 статті 17; або

(с) використання, всупереч частині 3 статті 18, назви того сорту, на який було надане право на сорт рослини у Спільноті, або позначення, яке може бути сплутаним з нею; можуть переслідуватися власником у судовому порядку, щоб заборонити таке порушення або виплатити прийнятну компенсацію, чи обидві дії разом.

2. Крім того, будь-які навмисні чи необачні дії мають бути компенсовані власнику за будь-які збитки в подальшому, що випливають з таких дій. У випадках незначної необачності, такі вимоги зменшуються відповідно до ступеня необачності, однак не до такої міри, щоб вони були менш, ніж вигода, що одержана особою, яка вчинила порушення.

*Стаття 95***Дії перед наданням прав на сорт рослини у Спільноті**

Власник може вимагати прийнятну компенсацію від будь-якої особи, яка, у проміжок часу між публікацією заявки на надання права на сорт рослини у Спільноті та його наданням, вчинила заборонену дію.

*Стаття 96***Право давності**

Позови, згідно з Статтею 94 та 95, втрачають силу після трьох років з моменту остаточного надання права на сорт рослини у Спільноті, якщо власник мав відомості про дію та особу сторони, відповідальної за дію або, за відсутності такої інформації, після 30 років з моменту припинення такої дії.

*Стаття 97***Додаткове застосування національного законодавства****стосовно порушення**

1. Якщо відповідальна сторона, згідно з Статтею 94, через порушення здобула будь-яку вигоду за рахунок власника чи особи, уповноваженої на користування правами, компетентні суди, на підставі Статті 101 та 102, застосовують національне законодавство, що стосується відшкодування, включаючи міжнародне приватне право.

2. Частина 1 застосовується, також, щодо інших вимог, які можуть бути результатом виконання чи недогляду дій, згідно з Статтею 95, у проміжок часу між публікацією заявки про надання права на сорт рослини у Спільноті та врученням вимоги.

3. В усіх інших відношеннях, дії щодо прав на сорт рослини у Спільноті визначаються тільки відповідно до цього Регламенту.

*Стаття 98***Позов на надання права на сорт рослини у Спільноті**

1. Якщо право на сорт рослини у Спільноті було надане особі, яка не має права на це за змістом Статті 11, уповноважена особа може, без порушення будь-якого іншого засобу захисту права, доступного їй, за законодавством держав-членів, вимагати передати їй право на сорт рослини у Спільноті.

2. Якщо особа має право тільки на частку права на сорт рослини у Спільноті, така особа може, відповідно до частини 1, претендувати на спільне володіння правом.

3. Вимоги, на підставі частини 1 та 2, можуть розглядатися в суді тільки протягом до п'яти років з моменту публікації про надання права на сорт рослини у Спільноті. Це положення не застосовується, якщо власник знав у той час, коли право надавалося чи було здобуто ним, що він не мав права або він не був єдиним, хто мав таке право.

4. Уповноважена особа, яка може, з відповідними змінами, порушити позови на підставі частини 1 та 2 щодо заявки на надання права на сорт рослини у Спільноті, поданої особою, яка не мала на це права або, яка не була єдиною, хто мав таке право.

*Стаття 99***Отримання ідентифікації сорту**

Власник вихідного сорту та селекціонер похідного сорту від вихідного сорту мають

право одержати підтвердження ідентифікації як вихідного, так і похідного сортів.

Стаття 100

Наслідки зміни власника права на сорт рослини у Спільноті

1. У разі повної зміни власника права на сорт рослини у Спільноті, внаслідок остаточного рішення суду, винесеного на підставі Статті 101 та 102 з метою позову за змістом частини 1 статті 98, будь-яке використання або інші права втрачають чинність з внесенням уповноваженої особи до Реєстру прав на сорт рослини у Спільноті.

2. Якщо власник чи особа, які мають право на використання, вчинили одну з дій, викладених у частині 2 статті 13, чи підготували чинні заходи до початку процедури згідно з статтею 101 та 102, вони можуть продовжувати такі дії за умови, що вони вимагають від нового власника, внесеного у Реєстр прав на сорт рослин у Спільноті, не виключного права на використання. Такі вимоги необхідно представляти у проміжок часу, вказаний у правилах виконання. Бюро може надавати право користування без угоди між сторонами. Частина 3 – 7 статті 29 застосовується з відповідними змінами.

3. Частина 2 не застосовується, якщо власник чи особи, які мають право на використання, поступали нечесно під час здійснення дій.

Стаття 101

Юрисдикція та процедура правових дій стосовно цивільних позовів

1. Конвенція в Лугано, а також додаткові положення цієї Статті та Статті 102 – 106 цього Регламенту, застосовуються до процедури стосовно дій щодо позовів, вказаних у Статті 94 – 100.

2. Процедури, вказані у частині 1, вносяться на розгляд судів:

(а) держави-члена чи іншої договірної сторони Конвенції в Лугано, на території якої відповідач проживає чи має місцезнаходження або, за їх відсутністю, має установу; або

(б) якщо ця умова не виконується у будь-якій з держав-членів чи договірній стороні, держава-член, на території якої позивач проживає чи має місцезнаходження або, за їх відсутністю, має установу; або

(с) якщо не виконується і ця умова у будь-яких державах-членах чи договірній стороні, держав-членів, в яких Бюро має місцезнаходження.

Компетентні суди мають юрисдикцію щодо порушень, що нібито мали місце у будь-якій з держав-членів.

3. Процедури, які мають відношення до дій щодо позовів за порушення, також можуть вноситися на розгляд судів,

де мало місце порушення. У таких випадках, суд має юрисдикцію тільки стосовно порушень, що нібито мали місце на території держави-члена, де він знаходиться.

4. Правові процеси та компетентні суди мають діяти відповідно до законодавства країни, визначеної у частинах 2 або 3.

Стаття 102

Додаткові положення

1. Дії, пов'язані з наданням права на сорт рослини, згідно з Статтею 98 цього Регламенту, не підпадають під положення частини 3 та 4 статті 5 конвенції в Лугано.

2. Не дивлячись на Статтю 101 цього Регламенту, застосовується частина 1 статті 5, 17 та 18 Конвенції в Лугано.

3. Для застосування Статті 101 та 102 цього Регламенту, місце проживання чи місцезнаходження сторони визначається згідно з Статтею 52 та 53 Конвенції в Лугано.

Стаття 103

Правила процедури, що застосовуються

Якщо юрисдикція залежить від національних судів, згідно з Статтею 101 та 102, правила процедури відповідної країни, що регулюють такий самий тип дії щодо відповідних національних прав власності застосовуються без порушень положень Статті 104 та 105.

Стаття 104

Право подання позову за порушення

1. Позови за порушення можуть бути пред'явлені власником. Особи, які користуються правами можуть порушувати такі позови, якщо таке положення не було виключено угодою з власником або Бюро щодо виключного права користування, на підставі Статті 29 або частини 2 статті 100.

2. Будь-яка особа, яка користується правом, в цілях одержання компенсації за понесені ним втрати, має право втручатися у позов про порушення, заявлений власником.

Стаття 105

Обов'язки національних судів або інших органів

Національний суд або інший орган, що заслуховує позов стосовно права на сорт рослини у Спільноті, розглядає право на сорт рослини у Спільноті як чинне.

*Стаття 106***Призупинення судочинства**

1. Якщо позов стосується вимог згідно з частиною 4 статті 98 і рішення залежить від охороноздатності сорту, відповідно до Статті 6, це рішення не може бути винесене раніше, ніж Бюро прийме рішення про застосування права на сорт рослини у Спільноті.
2. Якщо позов стосується права на сорт рослини у Спільноті, що було надане, та стосовно якого процедури відозви чи ануляції, на підставі Статті 20 чи 21, розпочаті, процедури можуть бути призупинені,

так як рішення залежить від чинності права на сорт рослини у Спільноті.

*Стаття 107***Застосування санкцій за порушення прав на сорт рослини у Спільноті**

Держави-члени приймають усіх необхідних заходів, щоб за порушення прав на сорт рослини у Спільноті застосовувалися такі самі штрафні санкції, які накладаються у справі порушень відповідних національних прав.

СЬОМА ЧАСТИНА

БЮДЖЕТ, ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ, ВИКОНАННЯ ПРАВИЛ СПІЛЬНОТИ*Стаття 108***Бюджет**

1. Калькуляція всіх доходів та витрат складається на кожний фінансовий рік та відображається в бюджеті Бюро, причому фінансовий рік має співпадати з календарним.
2. Доходи та витрати у бюджеті мають бути збалансованими.
3. Доходи складаються з усіх зборів, без шкоди для інших видів надходжень, що сплачуються на підставі Статті 83, відповідно до правил, вказаних у Статті 113, та дотації, у необхідному розмірі, з бюджету Європейської Спільноти.
4. Витрати включають, без шкоди для інших видів витрат, фіксовані витрати Бюро та витрати, що виникають в наслідок звичайного функціонування, включаючи суми, які сплачуються Установам з експертизи.

2. Якщо проектом передбачається дотація, вказана у частині 3 статті 108, Адміністративна Рада негайно направляє проект Комісії, разом із штатним розкладом та офіційною пояснювальною запискою зі своїм висновком.

3. Адміністративна Рада затверджує бюджет, що включає штатний розклад Бюро. Якщо в проект включена дотація, вказана у частині 3 статті 108, бюджет, у разі необхідності, має бути узгодженим з асигнуваннями у загальному бюджеті Європейської Спільноти.

*Стаття 110***Виконання бюджету**

Президент виконує бюджет Бюро.

*Стаття 111***Контроль**

1. Контроль за виконанням зобов'язань, сплатою усіх витрат та контроль за наявністю і відшкодуванням доходів Бюро здійснюється фінансовим контролером, призначеним Адміністративною Радою.

2. Не пізніше 31 березня кожного року, Президент передає Комісії, Адміністративній Раді та Суду аудиторів Європейської Спільноти рахунки сумарних доходів та витрат за попередній фінансовий рік. Суд аудиторів перевіряє їх відповідно до положень, що застосовуються до загального бюджету Європейської Спільноти.

*Стаття 109***Підготовка бюджету**

1. Кожного року Президент готує проект доходів та витрат Бюро на наступний рік і передає його Адміністративній Раді не пізніше 31 березня, разом із штатним розкладом та, якщо проект передбачає дотацію, вказану в частині 3 статті 108, офіційною пояснювальною запискою.

3. Адміністративна Рада видає Президенту розписку щодо виконання бюджету.

Стаття 112

Фінансові положення

Адміністративна Рада, після консультації з Судом аудиторів, приймає внутрішні фінансові положення, що обумовлюють, зокрема, процедуру встановлення та виконання бюджету Бюро. Фінансові положення мають бути, наскільки це можливо, аналогічними положенням Фінансового Регламенту, які застосовуються до загального бюджету Європейської Спільноти і відрізняються від них тільки тоді, коли цього вимагають специфічні умови роботи Бюро.

Стаття 113

Правила щодо зборів

1. Правила щодо зборів визначають, зокрема, дії, за які збори, на підставі частини 1 статті 83, мають бути сплаченими, а також розмір зборів та порядок їх сплати.

2. Збори призначаються, принаймні, за такі дії:

(а) експертиза заявок на надання права на сорт рослини у Спільноті; цей збір охоплює:

- формальну експертизу (Стаття 53),
- незалежну експертизу (Стаття 54),
- експертизу назви сорту (Стаття 63),
- прийняття рішення (Статті 61, 62),
- відповідну публікацію (Стаття 89);

(б) організація та проведення технічної експертизи;

(с) обробка апеляції, включаючи рішення;

(д) щорічне підтримання права на сорт рослини у Спільноті.

3. (а) Без порушень положень пунктів (б) та (с), розмір зборів має бути встановленим на такому рівні, щоб гарантувати, що доходи від них, в принципі, достатні для збалансування бюджету Бюро.

(б) Проте, дотація, на яку є посилання у частині 3 статті 108, може покривати, на перехідний період, що закінчується 31 грудня четвертого року з дати, вказаної у частині 2 статті 118, витрати стосовно початкової безперервної роботи Бюро. Відповідно до

процедури, викладеній у Статті 115, цей період можливо продовжити, у разі необхідності, але не більше одного року.

(с) Крім того, тільки протягом вищезгаданого перехідного періоду, дотація, на яку є посилання у частині 3 статті 108, також може покривати деякі витрати Бюро стосовно певних видів діяльності інших, ніж експертиза заявок, організація та виконання технічних експертиз і обробка апеляцій. Ці види діяльності мають бути визначеними у правилах виконання, згідно з Статтею 114, не пізніше одного року після прийняття цього Регламенту.

4. Правила щодо зборів приймаються відповідно до процедури, викладеній у Статті 115, після консультації з Адміністративною Радою щодо проекту заходів, яких необхідно вжити.

Стаття 114

Інші правила виконання

1. Деталізовані правила виконання приймаються для застосування цього Регламенту. Вони, взагалі, включають положення:

- визначення взаємовідношень між Бюро та Установами експертизи, агентствами або їх представництвами, вказаними у частині 4 статті 30 та частині 1 та 2 статті 55,
- щодо дій, вказаних у частині 1 статті 36 та частині 2 статті 42,
- щодо процедури Апеляційної колегії.

2. Без порушень положень Статті 112 та 113, всі правила, вказані у цьому Регламенті, приймаються відповідно до процедури, викладеній у Статті 115, після консультації з Адміністративною Радою щодо проекту заходів, яких необхідно вжити.

Стаття 115

Процедура

1. Комітет з представників держав-членів, очолюваний членом Комісії, допомагає Комісії.

2. Для виконання процедури, викладеній у цій Статті, представник Комісії надає комітету проект заходів, яких необхідно вжити. Комітет направляє свій висновок щодо проекту у термін, що може визначити голова відповідно до невідкладності справи. Висновок направляється за більшістю голосів (частина 2 статті 148 Договору) щодо рішень, які Рада має прийняти за пропозицією

Комісії. Голоси представників держав-членів у комітеті підраховуються за способом, встановленим у цій Статті. Голова не голосує.

3. (а) Комісія схвалює намічені заходи, якщо вони відповідають висновку комітету.

(б) Якщо намічені заходи не співпадають з висновком комітету або, якщо висновку нема,

Комісія, невідкладно, представляє Раді пропозицію щодо заходів, яких необхідно вжити. Рада приймає рішення за більшістю голосів.

Якщо, після трьох місяців з дати звернення до Ради, Рада не вчинила будь-яких дій, запропоновані заходи приймаються Комісією, за винятком випадків, коли Комісія прийняла рішення проти згаданих заходів простою більшістю голосів.

ВОСЬМА ЧАСТИНА

ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 116

Обмеження

1. Незважаючи на пункт (а) частини 1 статті 10 та без порушень положень частини 2 та 3 статті 10, сорт вважається новим у випадках, коли складові чи рослинний матеріал сорту не продавалися або не використовувалися іншими особами за згодою селекціонера, на території Спільноти, не раніше чотирьох років, а щодо дерев чи винограду - шести років до набрання чинності цього Регламенту, якщо від дати подання заявки пройшов один рік.

2. Положення частини 1 застосовується до таких сортів також у випадках, коли національне право на сорт рослини було надане в одній чи декількох державах-членах набрання чинності цього Регламенту.

3. Незважаючи на Статтю 55 та 56, технічна експертиза цих сортів проводиться у межах можливостей Бюро на основі наявних даних, що є результатом будь-якої процедури з надання національного права на сорт рослини в угоді з органом, з яким ця процедура мала місце.

4. Щодо права на сорт рослини у Спільноті, наданого на підставі частини 1 чи 2:

- пункт (а) частини 5 статті 13 не застосовується відносно похідних сортів, існування яких було загальновідомим у Спільноті до вступу в силу цього Регламенту.

- четвертий пункт частини 3 статті 14, не застосовується до фермерів, які продовжують використовувати прийнятий сорт відповідно до частини 1 статті 14, якщо, до набрання чинності цього Регламенту, вони вже використовували сорт з метою, вказаною у частині 1 статті 14 без виплати компенсації; це положення застосовується до 30 червня сьомого року після вступу в силу цього Регламенту. До цієї дати Комісія представляє звіт про прийняті сорти, здійснивши роботу з кожним сортом

окремо. Цей період може бути продовженим для виконання положень, прийнятих на підставі Статті 114, за умови, що звіт Комісії це підтверджує.

- без порушень прав, наданих національною охороною, положення Статті 16 застосовуються з відповідними змінами до дій, відносно рослинного матеріалу, переданого селекціонером третім особам, чи за його згодою, до дати набрання чинності цього Регламенту, виконаних цією особою, яка, до цієї дати, вже здійснила такі дії або провела ефективну підготовку до цього.

- якщо такі дії включали подальше розмноження, що передбачене пунктом (а) статті 16, дозвіл власника потребується для будь-якого розмноження після закінчення другого року, а щодо сортів винограду та деревних видів після закінчення четвертого року, з дати набрання чинності цього Регламенту.

- незважаючи на Статтю 19, тривалість права на сорт рослини у Спільноті зменшується на строк:

- протягом якого складові сорту чи його рослинний матеріал продавався або передавався іншим особам селекціонером або за його згодою, на території Спільноти, з метою використання сорту, як визначено в одержаних даних, що є результатом процедури з надання права на сорт рослини у Спільноті щодо частини 1,

- протягом якого національне право чи права на сорт рослини були чинними щодо частини 2, але не більше п'яти років.

Стаття 117

Перехідні положення

Бюро має бути заснованим у визначений час і повністю взяти на себе всі обов'язки, покладені на нього згідно з цим Регламентом, з 27 квітня 1995 року.

Стаття 118

Набрання чинності

1. Цей Регламент набирає чинності в день його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.
2. Статті 1, 2, 3, 5 – 29 та 49 – 106 застосовуються з 27 квітня 1995 року.

Цей Регламент має бути обов'язковим у своїй повноті і безпосередньо застосовуватися в усіх державах-членах.

Укладено у Брюсселі , 27 липня 1994 року.

*За Раду
Президент*

Th. WAIGEL